

Červenopečecký

čtvrtletník

Vydává Kulturní komise úřadu městyse Červené Pečky

Léto 2011

Cena 5,- Kč

Slovo starosty:

Co nového nás čeká v nejbližších měsících?

Vážení spoluobčané,

Po čilém stavebním ruchu a nepořádku z let minulých, kdy probíhaly velké stavební akce přímo v centru městyse, nás čeká klidnější rok. Přesto se stavební činnost v našem městyse nezastaví.

Během letních měsíců se **zásadně promění vzhled domu č.p. 6** (bývalá Kampelička). Dostane novou fasádu a bude opravena i ohradní zeď kolem dvorku. Tuto náročnou práci vykoná pod dohledem památkářů stavební firma Trend z Kolína, která zvítězila díky nejnižší nabídkové ceně ve výběrovém řízení.

Zásadní **proměna čeká i naše zdravotní středisko**, především pokud se týká jeho vnitřního vybavení. Během letních měsíců bude zastaralé a provozně drahé elektro topení nahrazeno vytápěním plynovým. Ze suterénu budovy budou odstraněna nepotřebná technická zařízení a vznikne zde komerčně využitelný nebytový prostor. Souběžně bude rekonstruováno měření a rozjištění elektrického proudu a vyměněna okna. Cílem těchto opatření je snížení provozních nákladů díky uspořené energii a větší tepelná pohoda v ordinacích a kancelářích.

Dostane se konečně i na **fasádu budovy Základní školy**. Na severní straně bude dokončena oprava fasády a vyměněna všechna okna. V bývalé kreslárně bude zřízena další třída mateřské školy s kapacitou 25 žáků. Na tuto náročnou akci finančně přispěje obec Nebovidy, neboť bude realizována na základě žádosti nebovidského zastupitelstva a umožní přijmout do mateřské školy všechny zájemce z jejich obce.

Stranou zájmu občanů probíhá naše největší investiční akce - **rozšíření a modernizace čistírny odpadních vod**. Ta má být dokončena do podzimu t.r. nákladem 18 mil. Kč, z čehož 65 % tvoří dotace Ministerstva zemědělství ČR.

Jaké další práce probíhají nebo budou v nejbližší době zahájeny?

Konečně bude dokončena úprava prostoru po demolovaném Vikově statku v Bořeticích. Po dokončení terénních úprav zde bude vysázena okrasná zeleň a vznikne prostor pro přemístění místní komunikace dále od hráze rybníka.

V Opatovicích se připravuje vybudování vodovodních přípojek, které by mělo proběhnout v letních měsících tak, aby opravy komunikací po stavbě vodovodu mohly být uskutečněny nejpozději v září.

V Dolanech jsme v jarních měsících pročistili část odvodňovacích příkopů, které z obce odvádějí vodu, a hodláme v tom ještě pokračovat.

Městys uzavřel dohodu o provedení práce se zedníkem p. Liškou, který postupně opravuje drobné stavby, na které se nevyplácí

sjednávat stavební firmu (např. kaplička v Bořeticích, Opatovicích, mohyla pruských vojáků na výjezdu z Č. Peček k Dolanům apod.). A konečně, byly zahájeny opravy místních komunikací technologií Turbo ve všech částech obce.

A na závěr poděkování.

Děkuji všem spoluobčanům, kteří udržují a uklízejí pozemky přilehlé ke svým nemovitostem a přispívají tak významným způsobem ke zlepšení vzhledu našeho městyse. Jen vás chci poprosit, nechávejte trávu a další bioodpad z obecních pozemků na dohodnutých místech, odkud bude svezen našimi pracovníky.

Jan Dvořák, starosta

Ze zasedání zastupitelstva městyse Červené Pečky dne 31.3.2011

Přítomni: Mgr. Dvořák, Ing. Kubín, p. Kulháněk, p. Lang, p. Jirků, p. Tomáš Dvořák, Mgr. Bartůněk, Mgr. Hanzlová, Mgr. Istenčín, p. Procházková, p. Slanařová, Ing. Šanc

Hosté: p. Kopecký, p. Beránek, p. Vlach, p. Kraml, p. Beneš, p. Čuma, p. Čumová, p. Blechová, p. Suchánek

1. Projednání závěrečného účtu městyse za rok 2010

Pan Kopecký seznámil poslance s jednotlivými položkami závěrečného účtu a se zprávou o výsledku přezkoumání hospodaření za rok 2010

2. Projednání žádosti o dotaci k MAS Podlipansko na úpravu vnitřních prostor úřadu městyse

Na úpravu vnitřních prostor úřadu městyse, které by se realizovaly v roce 2012, je možné v rámci programu Leader fiche 3 získat dotaci. K podání žádosti je nutný souhlas zastupitelstva. Tento projekt je třeba předfinancovat z prostředků městyse v roce 2012. Potřebná částka je v rozpočtovém výhledu městyse na tento rok.

3. Projednání žádosti manželů Čumových o zklidnění dopravy na náměstí 1. máje

Pan Kulháněk seznámil poslance se žádostí manželů Čumových a dalších spoluobčanů, kteří bydlí v jižní části náměstí. Stěžují si na velkou průjezdnost aut a prašnost. Tuto problematiku řešil s dopravním inženýrem. Dopravní značku průjezd zakázán není možné umístit z důvodu umístění tří parkovišť. Náměstí se nechalo 1x přemést, během roku se ještě přemete a tím se prašnost sníží. Zastupitelstvo pověřuje místostarostu p. Kulhánka přípravou detailnějších návrhů na příští zastupitelstvo.

4. Projednání výše příspěvků zájmovým a sportovním organizacím na rok 2011

V rozpočtu je na činnost mládeže vyčleněno 150 tis. Kč pro zájmové organizace a 190 tis. Kč sportovním organizacím. Při výpočtu se vychází z počtu organizovaných dětí (do 18 let) a úrovně soutěží, kterou hrají. Na základě koeficientů z minulých let jsou příspěvky rozděleny takto:

Junák 144.400,- Kč; JK Dolany 5.600,- Kč; Fotbalový klub 128.500,- Kč; TJ Sokol 61.500,- Kč

5. Projednání žádosti o koupi pozemků městyse p.č. 1214 a 1215 k.ú. Červené Pečky

Žádost o koupi podala paní Macháčková a paní Smyková. Protože by mohlo dojít ke zhoršení sousedských vztahů, doporučilo zastupitelstvo žádné žádosti nevyhovět. V zadní části pozemku je vybudována opěrná zeď, která zabezpečuje svah, proto byl navržen pronájem pozemků. Záměr bude zveřejněn.

6. Projednání žádosti o pronájem pozemků městyse p.č. 459, 460, 470, 491, 509, 512, 545, 573, 574, 619, 653, 655, 668, 694, 695 a 699 k.ú. Dolany

Žádostí společnosti Poline s.r.o., Nebovidy o pronájem pozemků v k.ú. Dolany. Jedná se o pozemky, které vznikly po pozemkové úpravě a jsou určeny pro navržená společná zařízení. Pozemky se pronajmou jen do doby, než dojde k realizaci plánu společných zařízení (cesty, meze, biokoridory).

7. Projednání rozšíření separace domovního odpadu o komoditu papír

Firma NYKOS nabídla zkušební svoz papíru na dobu tří měsíců. Po tuto dobu bude obec platit pouze pronájem nádob a manipulace bude zdarma na náklady firmy. Po tuto zkušební dobu bude pronajato 7 ks kontejnerů.

8. Projednání zadání pro zjištění cenové úrovně služeb při likvidaci odpadu

Z důvodu zjištění aktuálních cen služeb v odpadovém hospodářství zpracovala komise KVP poptávku po aktuálních cenách na základě osnovy, kterou měla ve smlouvě firma NYKOS. Navrhuje ji zaslat firmám MVE PLUS,s.r.o., Čáslav, AVE Kolín s.r.o., A.S.A. HP. spol. s r.o. Uhlířské Janovice.

9. Projednání dohody o vytvoření společného školského obvodu a smlouvě o spolupráci

Projedná se návrh smlouvy o spolupráci mezi městysem Červené Pečky a obcí Nebovidy. Ve smlouvě se městys zavazuje vyhradit pro děti s trvalým pobytem v obci Nebovidy pět míst při každoročním zápisu do mateřské školy. Za každé místo v mateřské škole obsazené dítětem s trvalým pobytem v obci Nebovidy zaplatí obec Nebovidy 4.000,-Kč ročně. Druhá dohoda se týká vytvoření společného školského obvodu základní školy. Obec Nebovidy žádá, aby byla začleněna do školských obvodů Základní školy Červené Pečky. Tato dohoda by byla nutná jen v případě, že by nebylo možné uspokojit žádost obce Nebovidy o umístění dětí do základní školy. Starosta je pověřen zjištěním dalších nutných náležitostí ohledně školského obvodu.

10. Projednání „Chlumecké výzvy“

Město Chlumeck nad Cidlinou vyzvalo obce, které mají od 1.000 do 10.000 obyvatel, aby se připojily k jejich výzvě za spravedlivější rozdělování daňových příjmů obcím. Zastupitelstvo tuto výzvu podporuje.

11. Projednání závěrečného účtu VHS Kolín

Seznámení zastupitelů se závěrečným účtem a se zprávou o výsledku přezkoumání hospodaření VHS Kolín za rok 2010.

12. Projednání žádosti oddílu šipkařů Červené Pečky

Oddíl šipkařů Červené Pečky požádal o finanční příspěvek 10.000,-Kč k 10. výročí založení oddílu. Zastupitelstvo požaduje doložit, na co finanční příspěvek použijí.

13. Projednání rozpočtového opatření č. 2/2011

Změny nastaly v několika příjmových položkách.

Celostátní anketa STROM ROKU

Několik let vypisuje Nadace Partnerství anketu Strom roku a vybírá 12 finalistů - stromů krásných, starých či neobvyklých se zajímavým příběhem. Všichni, kdo se přihlásí do soutěže, vlastně poukazují na krásu přírody a pomáhají ji objevit ostatním.

Příběh našich buků je příběhem rodiny Hrubých z Jelení, jejich zámku, panství i parku. Právě tam stojí asi 120 let buk lesní, červenolistá odrůda, vysoký 27 m s obvodem kmene 5,5 m. Sázal ho dědeček dnešního majitele parku pana Jaromíra Hrubého. Upoutá pozornost všech, kdo do parku zabloudí. Stojí už sám. Ze dvou dalších podobných velikánů zůstala jen torza. Jeden padl za orkánu Kyril a druhý skolila dřevokazná houba.

Stejně zajímavý a krásný je i druhý buk lesní červenolistý, který roste podivně umístěn v poli proti montovaným domkům bývalého JZD nedaleko Parkánu. Zůstal sám se dvěma břízami v obilí, ale pamětníci vědí, že v těchto místech bývalo zahradnictví, ovocné školky, košíkárna (Japan) a vedla tudy cesta ke hvězdárně.

Tento buk je mladší (asi 90 let), menší, ale také krásně rostlý. Má 3m obvodu kmene a výšku a rozpětí větví asi 20 m.

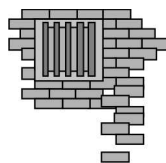
Jistě je správné na tyto krásné stromy upozornit. A i kdyby nebyly vybrány do užšího výběru soutěže, zůstávají ozdobou Červených Peček a připomínkou minulých dob. Kdyby ale přece byly zvoleny, věřím, že občané našeho městyse by svým podpisem jejich kandidaturu na titul Strom roku podpořili.

Po uzávěrce: Buky byly vybrány mezi 12 finalistů.

D. Dvořáková, kronikářka

VÝSTAVBA V ČERVENÝCH PEČKÁCH

Rozvoj každé obce je podmíněn novou výstavbou. Zatímco výstavba pro bytové účely je považována za samozřejmou a žádoucí, u staveb pro jiné účely se často vyskytují protesty obyvatel. Nejinak je tomu v souvislosti s plánovanou výstavbou v areálu bývalé cihelny v Červených

Pečkách, kterou tam připravuje současný majitel nemovitosti - společnost Stachema Kolín.

Oznámení záměru stavby výroby suchých sanačních materiálů předložila Stachema spolu s projektem již v červnu roku 2010. Jako reakce na to bylo přijato několik připomínek a na úřad bylo doručeno několik archů s podpisy občanů nesouhlasících ze záměrem plánované výstavby. V důsledku připomínek musel investor nechat zpracovat dokumentaci EIA podle zákona č.100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí. Výsledná dokumentace je v současné době k dispozici na úřadu městyse v Č. Pečkách. Obsahuje více než 100 stran textu formátu A4 a 20 příloh v rozsahu několika set stran A4. Přílohy tvoří většinou studie a expertizy, zpracované renomovanými odborníky a reagují především na vznesené připomínky.

Tento příspěvek nepíší jako obhajobu uvedeného záměru, ani jako shrnutí údajů z dokumentace EIA. (To by se ostatně ani do čtvrtletníku nevešlo.) Chci jen sdělit možnosti postupu investora, úřadů i občanů. Investor koupil nemovitost proto, že je podle platného územního plánu součástí průmyslové zóny a je tedy vhodná k uvedenému záměru. V jedné z posledních změn územního plánu bylo rozhodnutím zastupitelstva městyse území s bývalou administrativní budovou cihelny (je ve vlastnictví jiného majitele) převedeno do obytné zóny a tím byly výrazně zpřísněny podmínky jakékoli průmyslové výstavby v jejím okolí. K této skutečnosti musí každý projekt výstavby přihlížet a úřady, které projekt posuzují a povolují, to nekompromisně sledují. Z toho vyplývá, že pokud nová výroba nebude ohrožovat nejbližší obydlí, neměla by nepříznivě ovlivnit ani obydlí vzdálenější. Nejvíce připomínek se týkalo dopravy. V důsledku toho by ještě v letošním roce mělo dojít ke stavebním úpravám mostu přes potok v Polepech. Vlastní výstavba výrobního závodu by měla proběhnout v roce 2012. Zájemcům o podrobnější informace mohu doporučit, aby se přišli s dokumentací blíže seznámit.

Můj názor na plánovanou výstavbu jsem již veřejně vyjádřil. Nedomnívám se, že by provoz nepřipustně zhoršil životní prostředí a v tomto případě věřím úřadům, institucím a odborníkům, kteří se projektem zabývali v rámci schvalovacího procesu. Kromě záporů přináší investiční výstavba pro obec také klady: daňové příjmy a nová pracovní místa. Pokud bychom se ke každé podnikatelské výstavbě chovali odmítavě, možná bychom ještě lezli po stromech.

Miloslav Kubín

Zdařilá akce kulturní komise

Přiznám se, že jsem příliš nevěřil v úspěch, když se kulturní komise v únoru tohoto roku rozhodla uspořádat 1. ples městyse Červené Pečky. Veškeré termíny „plesové sezóny“ byly vyčerpány a datum 16. 4. mi připadalo jako nouzové řešení. O to příjemnějším překvapením byl samotný ples.

U vchodu čekalo všechny účastníky milé přivítání (dámy obdržely růži, pánové sklenku na povzbuzení). Výkon kapely „Peklo“ lze ohodnotit jako přesvědčivý a profesionální, repertoár univerzální – pro všechny věkové kategorie. Snad jen méně decibelů by neškodilo!

Příjemné prostředí pomohlo vytvořit i to, že ples byl nekuřácký a účastníci dodrželi výzvu pořadatelů, aby přišli ve společenském oblečení. Vítaným zpestřením bylo i předtančení. Všechny uchvátil výkon Jiřího Váchy a jeho partnerky Elišky Semrádové. Jejich profesionalita a chuť, s jakou tančili, si podmanila všechny diváky.

Nezbývá než poděkovat předsedovi kulturní komise Lukáši Istenčinovi a všem členům komise za tuto zdařilou akci a doufat, že se příští rok podaří tento úspěch zopakovat.

Jan Dvořák

Rozhovor redakce „Motokrosař Tomáš Boček“

Na letošní sezónu jsem se moc těšil, zima byla dlouhá a nepřála trénování. Udržoval jsem si fyziku cvičením a posilováním, tak se to snad pozitivně projeví při závodech.

Pokud to bylo možné, trénoval jsem i na motorce, protože to je nejlepší příprava - jezdit, jezdit a jezdit...

Pro letošní sezonu jsem změnil značku motocyklu, kubatura 80 ccm zůstala stejná, ale od japonské značky Kawasaki jsem přešel k rakouské značce KTM, která je v mé třídě asi ten nejlepší stroj. Jezdí na ní převážná většina mých kamarádů a soupeřů. K nim patří zejména teprve desetiletý Matěj Zelenka z Hlubokého Dolu. Je nejen můj kamarád, ale i velký talent a zdatný soupeř.

Pro tento rok mám dva motocykly, jeden na tréninky, druhý na závody. Za možnost mít tyto dva stroje bych chtěl poděkovat sponzorovi, kterým je, jak jsem uvedl v minulém rozhovoru,

MOTOSPORT BENZ vedený mým dědou, Oldřichem Bočkem. O motorce se mi stará můj taťka a šikovný mechanik Tomáš Krupka. Patří jim velký dík.

Sezóna začala v březnu, mám odjeto 6 závodů a chtěl bych se pokusit úspěšně obstát v Mistrovství republiky juniorů, jehož první

závod se mi nevydařil, ale nevzdávám to. Mistrák má 6 závodů a pokračuje koncem května v Jiníně. V přeboru Východočeského kraje, kterého se také účastním, jsem po třech odjetých závodech průběžně na 4. místě. Chtěl bych to vylepšit, ale bude to makačka, protože konkurence je silná. Mám odjeto i pár oblastních závodů, které беру jako přípravu na závody republikové, kde bych se chtěl celkově umístit do 15. místa. Takže sezona začala a doufám, že bude úspěšná a bez zranění.

Tomáše Bočka se ptala Věra Miškovská

16. narozeniny

Některá spojení prostě patří k sobě. Kutná Hora = Chrám sv. Barbory; Kolín = Kmochův Kolín; Poděbrady = lázně a Červené Pečky = Turnaj v plážovém volejbale. Ano, tato rovnice platí již 16 let.

Pokud bychom samotný turnaj měli přirovnat k lidskému životu, tak v současné době máme za sebou mateřskou školku, úspěšně jsme absolvovali základní školu a v letošním roce se rozkukáváme prvním rokem na střední škole. Své místo na slunci jsme si již vydobyli. Stálo nás to však hodně sil. Mateřskou školku a první stupeň základní školy jsme zvládli bez větších problémů a neskromně si dovolíme tvrdit, že jsme patřili k premiantům na beach volejbalovém poli. Na druhém stupni jsme však potkali silné konkurenty v podobě beach volejbalových turnajů v blízkém a vzdáleném okolí. Stále si však dovolíme tvrdit, že ten, kdo hledá kvalitu a pohodově strávený víkend, ten musí chtít nechtě skončit u nás.

A co jsme připravili pro všechny, kteří se zúčastní naší narozeninové párty u příležitosti 16 let našeho, ale i Vašeho turnaje? Oslava to bude věru dlouhá. Jak již velí zažitá pravidla, vše vypukne v pátek 17.6.2011 tři hodiny po poledni. Oslava bude zahájena boji gratulantů v základních skupinách, které se protáhnou až do sobotní půlnoci. Tyto boje budou od 9 hodiny večerní doprovázeny hudbou

v diskotékovém rytmu. Sobotní dopoledne dá pak definitivní odpověď na otázku, kteří z gratulantů budou přizváni v rámci oslav k hlavnímu stolu spolu s oslavencem. Odpoledne téhož dne se pak určí zasedací pořádek u hlavního stolu, o který postoupivší gratulanti svedou boje pod vysokou sítí v rámci narozeninového pavouka. A podle zástupu gratulantů, kteří již potvrdili svoji účast, je jasné, že nikdo neprodá svoji kůži lacino. Až pozdní sobotní odpoledne dá pak definitivní odpověď na to, kdo kam na narozeninové party patří.

A co by to bylo za oslavu bez dobrého jídla a chutného pití. Vše bude připraveno v množství nikoliv malém a v sortimentu veskrze tradičním. A k tomu všemu přijde v sobotním večeru oslavenci zahrát Blue Bucks a Alžbětiny Sosny.

Tak už jenom pro úplnost. 16. narozeniny turnaje v plážovém volejbalu se slaví od 17.6.2011 a to od 3. hodiny odpolední do brzkých ranních hodin 19.6.2011 v areálu zámeckého parku v Červených Pečkách.

Z pověření oslavence srdečně zve Aleš Šibrava, Junák Červené Pečky

FENOMÉN DOTACE

Na pojem dotace narazil určitě každý člověk, i ten, který se o politiku a dění kolem sebe moc nezajímá. Na dotace je mnoho názorů. Nemalá skupina lidí tento způsob přerozdělování a přidělování peněz jistě podporuje. Jsou to ti, kteří peníze tímto způsobem buď přímo čerpají, nebo si ve složitém způsobu jejich čerpání našli uplatnění a práci. Existuje určitě také nemalý počet občanů, kterým je to jedno, tak jako mnoho jiných věcí kolem sebe. Já patřím do třetí skupiny, která systém dotací dlouhodobě kritizuje, a mám proto mnoho důvodů. Je to systém, který je živným prostředím pro korupci - o mnoha velkých kauzách jsme se dozvěděli ze sdělovacích prostředků. Ale i kdyby dotace byly zcela bez korupce, stejně by to podle mého názoru byl nejméně vhodný způsob přerozdělování veřejných peněz, který by měl být použit jen ve výjimečných případech, například při živelných pohromách. Jinak je to způsob, který se mi občas jeví jako velmi nespravedlivý zejména v souvislosti s činností obcí. Formou dotací je totiž rozdělován tak velký podíl příjmů obcí, že bez dotace nemají malé obce šanci financovat žádné větší investice. Zastánci dotací mimo jiné tvrdí, že dotace mohou zabezpečit rovnoměrný rozvoj jednotlivých území nebo dokonce umožnit vyrovnávání existujících rozdílů, ale já mám pocit, že je tomu právě naopak. Některé obce čerpají dlouhodobě výrazně víc peněz z dotací než jiné a není to jen tím, že by měly lépe připravené žádosti a projekty.

Kdo se dotacemi více zabýval, jistě mi dá zapravdu, že zpracování žádostí je většinou velmi složité a časově náročné. Obce tuto komplikaci většinou řeší tím, že si buď přímo zřídí pracovní útvar, který se zabývá sledováním vypisovaných dotačních titulů, zpracováním projektů a žádostí, nebo si tyto služby objednávají u

různých firem. Druhý způsob je častější a pravděpodobně také úspěšnější. Žadatelů o dotace je totiž vždy víc, než prostředků v příslušném dotačním titulu a nemůže se dostat na všechny. Počet neuspokojených žadatelů se zvyšuje se zvyšujícím se procentem dotace z celkové částky. U některých dotačních titulů je poskytnutá částka 90 i více procent a spoluúčast tedy činí jen 10% i méně. (Nízká spoluúčast vede k tomu, že se nešetří - „vždyť to bude zapláceno z dotací“.) Jednotlivé žádosti jsou pak důsledně kontrolovány a to nejen před přidělením, ale i několik let po dokončení díla. Ve Středočeském kraji byl za tímto účelem zřízen celý mohutný úřad, který se zabývá dotacemi poskytovanými Středočeským krajem nebo jsou jeho prostřednictvím poskytovány peníze z regionálních operačních programů (ROP), tedy prostředků z EU. V Praze na Karlově náměstí je velká budova plná lidí, většinou mladých a vysokoškolsky vzdělaných, předpokládám, že také dobře placených. Podobné je to i v dalších krajích, na ministerstvech i v EU. Tito lidé kontrolují, (několikrát vrací) a většinou i bodují všechny podané žádosti. Vytváří se tak umělá zaměstnanost, protože kromě úředníků vzniklo mnoho firem, které se zabývají poskytováním služeb žadatelům, jak bylo výše uvedeno. Na konci celého procesu je hodnotící komise, která rozhoduje, kterým žádostem bude vyhověno. Kriteria hodnotící komise jsou „neprůhledná“ a mám pocit, že rozhodnutí tak mohou být všelijak ovlivněna, minimálně politickou příslušností či taktikou.

Z výše uvedeného je zřejmé, že financování dotacemi je velmi neekonomické. Z celkových peněz na dotace se tak na vlastní investice dostane jen 50 – 75%!

Tento článek nepíši proto, abych si postěžoval, že Červené Pečky nedostaly dotace. Každý vnímavý spoluobčan ví, že v nedávné době náš městys obdržel nemalé částky formou dotací. Mezi nejvýznamnější patřily dotace na stavbu vodovodu (60% z celkových nákladů), na rekonstrukci náměstí (70%) a na víceúčelové hřiště (92%). V současné době probíhá stavba intenzifikace čistírny odpadních vod a její financování by mělo být zajištěno z 50% jako dotace od min. zemědělství a ze 14% od kraje.

Ani nemalá obdržená částka naším městysem mne ale nemůže zvíkat z výše uvedeného názoru o nesprávnosti přerozdělování peněz formou dotací. Kromě neohospodárnosti a bujení administrativy s sebou nese tento systém mnoho dalších obtíží. Například neustálé změny v rozpočtech a v investičních záměrech obcí v závislosti na tom, zda jim požadovaná dotace bude či nebude přidělena nebo nemožnost změny projektu v průběhu výstavby bez rizika ztráty nároku na dotaci, neuznání některých částí investice, někdy neúměrný tlak na termíny dodávky a řada dalších potíží a komplikací. Proto mne velmi povzbudilo nedávné vystoupení pana poslance Petra Gazdíka v pořadu Hyde park. Pan Gazdík je bývalý starosta obce Suchá Loz a současný předseda poslaneckého klubu TOP 09 a ve zmíněném pořadu uvedl, že je připraven návrh nového zákona o rozpočtovém určení daní, který by už v létě měl být předložen do parlamentu. V návrhu je výrazné posílení příjmů malých a menších obcí a peníze na to by měly být získány především snížením částek rozdělovaných dotacemi. Budu velmi rád, jestli se podaří uvedený zákon schválit a naplnit tak jeden z bodů programu, pro který jsem naposledy volil TOP09 i já. Měl by to být jeden z nejdůležitějších kroků k omezení korupce i zbytečné administrativy!

Miloslav Kubín

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Blahopřání jubilantům

Blahopřejeme všem našim spoluobčanům, kteří se v letních měsících, tedy v červnu, červenci a srpnu, dožívají významného životního jubilea. Do dalších let jim přejeme pevné zdraví, životní optimismus a pohodu.

75 let

*Paní Apolonie Zimová
Paní Zdeňka Vladyková
Pan Bohuslav Moravec*

85 let

Pan Bohuslav Ryčina

90 let

Paní Anděla Hejduková

SERIÁL: „VÝZNAMNÉ STAVBY V NAŠEM OKOLÍ“

Dnešním číslem přinášíme druhý z pravidelné série článků, která si klade za cíl přinášet na stránky čtvrtletníku něco z bohaté historie domů v našem městysi a jejich majitelů.

NÁSTIN HISTORIE DOMU čp. 108

Psát o historii domu čp. 108 v dnešní ulici Dr. Dvořáka znamená současně psát i o historii komunity Izraelitů v našem městečku.

Ve druhé polovině 19. a v první čtvrtině 20. století komunitu tvořilo pouze šest rodin. Pro úplnost je uvedme v pořadí podle stáří jejich hlav. Všichni byli obchodníci v dnešním slova smyslu. Nejstarší byl David Friedländer (*1808), který získal roku 1869 koncesi na šenk kořalky. Stejný předmět činnosti měl Albert Veisberger (*1814), který však tuto činnost prováděl ještě před zavedením živnostenského zákona, který začal platit roku 1859. Třetí Josef Krása (*1820) byl nájemcem panské vinopalny a po baronu Hrubém, jako vlastníku panství či později po r. 1848 velkostatku, nejmajetnější občanem obce v polovině 19. století. Šalamoun Werner (*1828) a jeho potomci měli rovněž co činit s prodejem lihovin a nejen jich. Od nich se lišil předmětem činnosti jen Josef Tausig (*1831), který obchodoval od roku 1867 s obilím. Nejmladší z nich byl Šalamoun Zemánek (*1842), který kromě obchodu byl od roku 1874 po zřízení pošty i prvním poštmistrem a byl jím až do své smrti.

Z této šestice je plná polovina, tak jak uvidíme dále, spojena s tímto domem.

Jeho stavebníky byl Josef Krása a jeho o devět let mladší manželka Karolina. Dům byl dostavěn roku 1852 a jeho zvláštností byl suterénní lokál, který byl využíván až do první světové války jako kořalna.

Pro zajímavost uvedme, že Josef Krása jako obratný obchodník koupil od vrchnosti 4. ledna 1847 v dražbě objekt čp. 10 na městečku, kde až do roku 1845 byla původní škola, založená zde r. 1663. Aby získal potřebné finanční prostředky pro zamýšlenou investici, prodal tento dům po dvou letech a zřejmě následující rok byla zahájena stavba domu.

Sám jako nájemce vinopalny, která měla čp. 38 jako později postavený Obecní dům, zde také bydlel až do jejího vyhoření r. 1860.

Dům od postavení až do roku 1860 obýval nájemce Albert Veisberger a provozoval v suterénu kořalnu, lidově zvanou „Blahobyť“, kde se prodávala kořalka vypálená ve vinopalně Josefa Krásky.

Po požáru, kdy objekt vinopalny zcela zanikl, se do domu přestěhovala rodina jeho vlastníka. Ten kořalnu dál provozoval ve vlastní režii až do roku 1873, kdy se odstěhoval.

Novým nájemcem se stal Šalamoun Werner, který zde živnost začal provozovat ještě téhož roku jen s tou výjimkou, že ke kořalně přibýlo hokynářství, které o šest let později vystřídal obchod.

Roku 1881 dům kupuje Theodor baron Hrubý z Gelenj, který jej r. 1894 prodal Antonínu Dajbychovi. Nebovidský rodák Antonín Dajbych byl stavitelem, posledním nájemcem místního pivovaru v letech 1884-1907 a starostou obce 1902-1910, kdy zemřel.

Šalamouna Wernera v nájmu r. 1884 vystřídal Antonín Dajbych, za jehož režie přibýl vinný šenk. Od roku 1891 lokál provozuje další

z rodiny Wernerů, tentokrát syn Emil (*1860), který éru „Blahobyty“ před první světovou válkou uzavřel.

Zde se sluší připomenout, že r. 1898 došlo k úpravám sklepů a byla zhotovena nová velmi pěkná fasáda, jejíž torzo se zachovalo do dnešních dnů.

Po Antonínu Dajbychovi dům dědí jeho manželka Karolina, rozená Kumžaková, se kterou se oženil roku 1886. Její otec byl šafářem na zdejší velkostatku. Během první světové války, ani po ní, se suterén nevyužíval k obchodním účelům. Až roku 1926 zde v nájmu otevřel papírnictví a prodej cukrovinek fotbalový nadšenec Josef Beránek, na jehož popud byl založen r. 1921 fotbalový klub SK Červené Pečky. Ten roku 1927 ještě získal koncesi na prodávání školních knih. Působil zde do roku 1932, kdy se etabloval ve vlastním domě v dnešní Školní ulici čp. 190. V té době také zemřela Karolina Dajbychová. Po ní se dědictví rozdělilo na tři díly. Jeden dostala její dcera Františka, provdaná Blehová, která zde roku 1935 otevřela podle povolení kramářství a prodávala z valné části potraviny až do roku 1948. Druhou část dostala Karolínina svobodná sestra Helena, poslední třetinu pak její vdaná sestra Božena provdaná Josefyová.

Ve dvoře pak v nájmu otevřel obchod uhlím a palivovým dřívím Ladislav Hloušek, který do té doby měl své stanoviště v Benešově stodole naproti bývalému hostinci u Kaislerů (dnes Dřevovýroba Kroupa). Po jeho smrti pak oprávnění získala jeho manželka Ludmila roku 1937.

V roce 1941 od podílnic dům koupil Hlouškův bratr Stanislav, který měl shodou okolností za manželku ženu stejného jména.

Po roce 1948 byly suterénní prostory vzhledem k dispozici dlouhou dobu prázdné. Po roce 1989, po změně poměrů, se sem život zase na určitou dobu vrátil. Od r. 1992 zde prodávala potraviny a zeleninu Jana Svobodová. Po ní tu otevřel kutnohorský fotograf Josef Česal trafikou, při které byla i dobře vybavená půjčovna videokazet. Obchod uzavřel r. 1998. Bezprostředně po něm jej vystřídala Eva Švormová se stejným sortimentem. Po ní prostory využívali manželé Formánkovi se svým Minimarketem v letech 2000 – 2002. Zatím posledním uživatelem byla Martina Gargulová, která zde měla květinářství a prodej dárkových předmětů, které uzavřela na samém počátku roku 2006. Od té doby je suterén opět prázdný.

V části domu měl Stanislav Hloušek opravnu a prodej obuvi. V roce 1948 postavil stávající předsunutou garáž, která pak byla po úpravě využívána jako obchod. Vystřídala se zde celá řada aktivit. Postupně obchody Galanterie, Prádlo, Oděvy, Obuv, která skončila r. 1991. V letech 1992-97 zde měli Josef a Zdenka Vyčichlovi kožešnictví. Pak zde byla prodejna Textilu Dagmar Bílé 1999-2003. Po ní zde v květnu 2007 otevřela pobočku uherskohradištská firma Montplast, která se zabývá výrobou a prodejem plastových oken a dveří.

Po Hlouškových dům vlastnili manželé Preisnerovi, následovala poloviční držba s Batelkovými, které posléze vystřídali Gargulovi.

Na závěr je možné zcela oprávněně tvrdit, že je to dům s velmi bohatou a zajímavou historií, který nemá s jiným soukromým domem v obci srovnání.

Děkujeme, odcházíme

Blíží se konec školního roku a s ním i loučení se základní školou. Rádi bychom těmito řádky vyjádřili, co pro nás devět let strávených na naší škole znamenalo.

Na první třídu nejde zapomenout, nejen pro to, že je to důležitý mezník v životě každého člověka, ale také díky paní učitelce Aleně Bendové, která k nám byla velmi otevřená a přátelská a mnoho nás toho naučila.

Celý první stupeň uplynul jako voda. Když jsme se po prázdninách vrátili do šestého ročníku, bylo nás ve třídě o mnoho méně, protože spolužáci přestoupili na jiné školy.

Na druhém stupni jsme poznali nové učitele a jiný učební systém. Naši třídní se stala paní učitelka Šárka Jeřábková, kterou jsme si rychle oblíbili.

Postupem času jsme se ve třídě líp poznali a naučili jsme se držet pohromadě a pomáhat si. Hodně k tomu dopomohl třídní výlet do Zbraslavic, kde jsme se ještě více sblížili a zažili spoustu legrace, dobře tam také vařili, ale na naše skvělé kuchařky ve škole nikdo nemá.

Ještě bychom tímto chtěli poděkovat všem učitelům, hlavně naší třídní za ochotu a zájem o nás. Do dalších let bychom jí chtěli popřát mnoho štěstí a hodných žáků.

Za celou devátou třídu Pavla Hannichová a Michaela Kurková

OKÉNKO KOMISE ŠKOLSKÉ, KULTURNÍ A SOCIÁLNÍ

Informace o akcích do vašich e-mailových schránek

Stalo se již pravidlem, že kulturní komise zve občany městyse na akce, které pořádá či spolupřádá, prostřednictvím plakátů vyvěšených na různých místech v Červených Pečkách a okolních obcích. Dále také prostřednictvím článků a upoutávek ve čtvrtletníku. To v případě, že jsou jednotlivé akce plánovány v dostatečném předstihu. Nově k těmto zmíněným formám zařazujeme další a tou je **rozesílání automatických zpráv do vašich e-mailových schránek**. K dispozici tak budete mít vždy aktuální informace a jistotu, že vám žádná ze zpráv a upoutávek neunikne. Pokud máte zájem o tuto službu, napište na e-mail: istencin@post.cz a váš e-mail bude zařazen do databáze kontaktů.

Lukáš Istencin

Toulky historií I – Bývalá cihelna, dolní část Červených Peček

V sobotu 19.3.11 proběhla první z historicky/vlastivědně/turisticky laděných procházek po Červených Pečkách. Ve 14:00 hodin se na místním vlakovém nádraží sešlo 32 zájemců o výklad p. Kramla. Původně očekávaný počet účastníků byl poloviční. S přihlédnutím k páteční chumelenici a sobotnímu chladnému počasí se tak jednalo o akci více než úspěšnou. Byť slyšeli všichni stejný výklad a stejná slova, odnesl si každý z účastníků trochu odlišné poznání. Někomu utkvěly informace o významných a možná už zapomenutých lidech, kteří žili v Červených Pečkách, jinému významná data, dalším původní podoba některých míst a staveb atd. Všichni se však mohli společně utvrdit v tom, že výlet do historie nemusí být pouhým souhrnem letopočtů a faktických informací, ale zajímavým vyprávěním příběhů o osudech konkrétních lidí a konkrétních míst z našeho okolí. Našemu průvodci patří velký dík za spoustu zajímavých informací a všem, kteří se této akci nemohli z různých důvodů účastnit, patří **pozvání na další Výlety do historie**.

O termínu budete včas informováni na webových stránkách městyse a prostřednictvím plakátů.

Lukáš Istencin

Vynášení Morany

V neděli 10.4.11 proběhlo již tradiční Vynášení Morany. V 15:00 hodin se u úřadu městyse sešly nejen děti, ale i jejich rodiče a další příznivci této akce. Byť se pořadatelům zdál počet účastníků ve srovnání s předešlými lety malý, vyrazilo na cestu k rybníku Pazderna 30 hlav a hlaviček + jedna Morana. A zde ohlédnutí za akcí očima samotných pořadatelů:

Ač sluníčko svítilo, co mohlo, nesešlo se nás před úřadem městyse tolik, jak jsme zvyklí. Ještě jsme chvilinku čekali, zda nedorazí nějakí opozdílci a pak vyrazili za hromového křiku "Smrt nesem ze vsi, nové jaro, kde jsi" provázeném boucháním do bubínku, pískáním na píšťalky, (prostě s velikým rachotem a v čele s Moranou - Zimou) na průvod obcí. Cestou se k nám ještě malinko vynasečů přidalo a netrvalo dlouho, stáli jsme před Pazdernou. Jak je zvykem, zapálili jsme Zimu, pohrozili jí, aby se už nevracela a vhodili do rybníku. Zavolali na ni, "plav, plav, víc se nenavrať" a běželi opékat buřtíky. Když byla všechna břicha k prasknutí nacpaná, museli jsme se trochu rozhýbat a to jak jinak, než společnými hrami. Většinou kluci a mamky proti holkám a tatíkům. Dopadlo to nerozhodně. A to již bylo užité nové Jaro (Lito). Ozdobili jsme si ho mašličkami a vyrazili zpátky do městyse. Kdo s námi nebyl, ať si drbe hlavu, bylo to prima!

Alena Petrusová

1. ples městyse

1. ples městyse je minulostí a je tedy na místě provést malé ohlédnutí za touto akcí. Organizátoři plesu vnímali ples jako "testovací akci", která dá odpověď na otázku, zda po čísle 1 může následovat číslo 2 a zda se z plesu může stát tradice a jeho pořádání pravidlem pro léta příští. 16. duben rozhodně není termínem spadajícím do "rozjeté plesové sezóny". Do poslední chvíle tak bylo otázkou, kolik návštěvníků pořadatelé v sále sokolovny přivítají. Květina pro dámy a přípitek na přivítanou byly připraveny pro 150 návštěvníků. Ukázalo se, že odhad byl správný, byť byla původní očekávání organizátorů větší. Taneční orchestr Peklo zařadil do svého programu skladby různého žánru a tak si své jistě našli posluchači různého věku a posluchači preferující různé hudební styly. Součástí večera bylo i skupinové předtančení členek Sokola Kolín a ukázka latinskoamerických tanců v podání Jiřího Váchy a Elišky Semrádové. Vystoupení sklídilo zaslužený potlesk a pro mnohé z návštěvníků představovalo opravdu velký zážitek. Pozitivní ohlasy se sešly nejen na adresu tanečního páru, ale i na uspořádání plesu jako takového. Drobné organizační nedostatky jsou výzvou pro ples příští a zároveň příležitostí k tomu, aby se pomyslná laťka kvality zvedla ještě výše.

Lukáš Istencin

Toulky historií II – Zámek Červené Pečky

V sobotu 30.4.2011 proběhl další díl Tulek historií. První výlet byl provázen silným větrem, tento zase deštěm. I přes nepřízeň počasí se sešlo tolik zájemců, že jejich počet překvapil všechny - od organizátorů až po samotné účastníky. Pozvánky na tuto akci přitom byly dány k dispozici na poslední chvíli a vše ukazovalo spíše na komornější akci. Cesta po Červených Pečkách odstartovala prohlídkou areálu bývalých kasáren a povídáním o historii pivovaru, zámku a přilehlých míst. Brány areálu se otevřely po delším čase, nemalý počet občanů městyse vzpomíná na toto místo jako na své bývalé pracoviště a hodně z nás si jistě často položí otázku, v jakém stavu vlastně jsou léta chátrající budovy. Nejen tyto důvody způsobily, že počet zájemců překročil předpoklady více než osmkrát. Průvodcem nám byl opět pan Kraml a všichni se mohli znovu přesvědčit o tom, že jeho znalosti historie našeho městyse snad nemají hranic. Po prohlídce zámku

pokračovala dále do zámeckého parku 25 členná (dešti odolná) skupina. Všichni se shodli na tom, že i přes nepřízeň počasí se jednalo o vydařenou akci, na kterou by bylo dobré navázat. V pořadí třetí Toulky historií nás tak zavedou k místnímu kostelu a do horní části Červených Peček. Znovu nás čeká zajímavé vyprávění s těmito místy spojené.

Lukáš Istenčín

Pivovar Nymburk

Výlet do Nymburka spojený s exkurzí do Postřížinského pivovaru se uskutečnil 14.5.2011. Přesto, že byly informace včas vyvěšeny, sešlo se pouze 7 účastníků. I když nás mělo být minimálně deset, pivovar jsme si prohlédli. Pán, který nás provázel, byl moc fajn, podal nám podrobný výklad a připravil nám korbek vývozního piva, které bylo také moc fajn. Potom jsme se rozdělili, někdo jel z Nymburka rovnou domů, někdo šel pěšky do Poděbrad a další šli pěšky do Kostomlat. Počasí bylo výborné a je škoda, že účast byla tak malá. Předběžně se hlásilo kolem šestnácti lidí. Tak snad přistě!

M. Hurtová

Toulky historií III – Kostel a horní část Červených Peček

V pořadí již třetí díl Toulky historií nás zavede/zavedl do horní části Červených Peček. Nepřehlédnutelný je jistě místní kostel, který bude/byl jednou z našich hlavních zastávek. A proč dvojí čas ve větách? Příspěvek je psán ve chvíli, kdy se jedná o akci plánovanou a na místě by tedy bylo formulovat text jako pozvánku. Samotný tisk čtvrtletníku však nějaký čas trvá a z "plánované akce" se během těchto dnů stává akce "minulá". Nezbývá než doufat, že se v neděli 5.6. ve 14:00 hodin sejde/sešel dostatečný počet zájemců a akci si budou pamatovat/pamatují jako vydařenou.

Toulky historií IV – Náměstí

Nejen osoby, ale i budovy mají své pestré osudy. Přesvědčit se o tom budeme moci v neděli 26.6. Další díl Toulky historií se bude odehrávat především v centru našeho městyse a bude spojen s vyprávěním o historii místního náměstí. Dozvíme se spoustu zajímavých informací o budovách, které na něm stojí, či stávaly a o lidech, na které jsme možná už dávno zapomněli. Sraz všech zájemců o vyprávění pana Kramla je ve 14:00 hodin před vchodem do bývalých kasáren (bývalá vrátnice).

Webové stránky kulturní komise

Někteří ze čtenářů čtvrtletníku již zaregistrovali nový vzhled a nové rubriky webových stránek městyse a "proklikali se" až na stránky kulturní komise. Byť jsou trochu ukryté v hlavní navigaci webu, naleznete na nich vždy aktuální informace o chystaných akcích. A jak se k nim dostat? Na hlavní stránce webu <http://www.cervenepecky.cz> zvolte odkaz "Události v obci", dále odkaz "Kam za kulturou" a nakonec odkaz "Kulturní komise".

KAM NA VÝLET

Kaple BOŽÍHO TĚLA U CHRÁMU SV. BARBORY V KUTNÉ HOŘE

Kutnohorští měšťané a horníci se koncem 14. století chtěli vymanit se závislosti na Sedleckém klášteře a začali stavět dvoupodlažní hřbitovní kapli s kostnicí ke cti Božího Těla a svaté Panny Barbory.

Stavba kostnic byla ve 14. století v oblibě. Jednalo se o dvoupodlažní budovu, spodní část sloužila k ukládání kostí zemřelých a v horním podlaží byla postavena kaple pro konání mší.

Dějiny kaple mají tři významné etapy:

1. Předbělohorské období
2. Období správy jezuitů od roku 1626
3. Zrušení jezuitského řádu do nedávné minulosti

Po zrušení řádu roku 1773 byla kaple prodána soukromým majitelům. V roce 1886 kapli koupil Jan Tuček a zřídil zde varhanářskou dílnu, která po 2. světové válce zanikla. V 90. letech minulého století byla kaple na seznamu nejohroženějších památek na světě.

Díky úsilí města Kutné Hory a Ministerstva kultury se podařilo v letech 1997 - 2000 provést náročnou rekonstrukci za 20 milionů a kapli zachránit.

Kaple je dnes přístupná veřejnosti ve středověké podobě vrcholné gotiky. Zajímavá rarita je vestavěný komín, který postavili varhanáři. Z terasy nedostavěné gotické stavby je krásná vyhlídka na město.

Dějiny kaple jsou spojeny s osudy chrámu sv. Barbory. V kapli Božího Těla jsou od jara do podzimu pořádány koncerty vážné hudby. V kapli je výborná akustika.

Miškovská Věra

PŘIJMĚTE POZVÁNÍ...

Přijďte na Pecku

Tak se začíná nové čtvrtstoletí tramského, folkového a countryového muzicírování na tradičním festiválu na zahradě kuželny. Šestadvacátý ročník vypukne v pátek 24. 6. v 19 hodin a domácí Trampoty se pokusí navodit tu správnou atmosféru, popřípadě zahnat dešť pro pozvané hosty.

Z Mělníka přijede Trativod s tradičním bluegrassovým repertoárem a ověřený vavříny postupů v soutěži rozhlasu Ústí nad Labem. Se svou kytarou se znovu objeví nejúspěšnější zpěvačka Kladenska Simona Klímová. Pražský Veget dorazí již potřetí a určitě plný dojmů ze svých zahraničních zájezdů. Milým překvapením bude určitě vystoupení feditelů, jediného herce divadla Harmonika a úspěšného účastníka Porty Marka Vojtěcha, který sklízí se svým akordeonem jedno uznání za druhým.

Pro fajnšmekry je připraven host vskutku zvukového jména. Českokobulejovičtí Nezmaři jsou dlouholetou stálíci tohoto žánru a myslím, že je opravdu na co se těšit.

Letošní Pecka dále žije hlavně díky finanční podpoře vedení městyse, a tak přijďte podpořit tuto tradici.

SOS

Národní divadlo Praha 8.11.2011

Novou nabídkou kulturní komise a zároveň testem zájmu o divadelní akce je nabídka zájezdu na divadelní představení **Sluha dvou pánů** v Národním divadle v Praze. Na tuto akci by v budoucnu mohly navázat další tak, aby byly uspokojeny různé nároky, které jsou dány nejen věkem, zájmy, ale i charakterem nabízených akcí. V plánu je nejen návštěva činohry, ale i některého ze známých muzikálů. Uvažujeme i nad jinými žánry s tím, že mnohé napoví úspěch/neúspěch prvé z akcí daný především zájmem/nezájmem a počtem účastníků.

Sluha dvou pánů - Národní divadlo Praha

Představení proběhne v **úterý 8. listopadu 2011 a jeho začátek je plánován na 19:00 hod.** Podrobné informace o představení naleznete na webových stránkách Národního divadla <http://www.narodni-divadlo.cz> a stručné přiblížení také zde:

Sluha dvou pánů je zralým plodem *commedie dell'arte* – má tradiční postavy a situace. Odehrává se v úzkém rodinném rámci, kde jsou hlavní událostí zasnuby, které komplikuje sluha Truffaldino, mazaný a přihlouplý zároveň. Rozehrává komedii záměn a nedorozumění, poháněn svým věčným hladem, skrze nečekané peripetie až ke šťastnému konci. Obklopují ho tradiční postavy – masky *commedie dell'arte* – ustaraný tatík Pantalone, přemoudřelý doktor a jejich zamilované děti, dobrodružný pár milenců, hostinský Brighella, služka Smeraldina. Truffaldina u nás hraje Miroslav Donutil, který rozvíjí tradici hereckých improvizací k velké radosti mnoha diváků. Inscenace je na repertoáru už více než patnáct let, v červnu 2010 oslavila neuvěřitelnou 450. reprízu a stále si nachází své početné publikum, které zcela zaplňuje hlediště Národního divadla.

Zájemci o návštěvu tohoto představení se mohou přihlásit v knihovně v Červených Pečkách (paní Hurťová), nebo v místní základní škole (paní ředitelka Hanzlová). Společně s přihlášením je třeba zaplatit částku 800 Kč. Případný přeplatek bude vrácen na základě ceny dostupných vstupenek. Přihlašování je možné během měsíce června. Posledním možným termínem pro přihlášení je čtvrtek 30.6.2011. Po tomto termínu budou objednány a zakoupeny vstupenky. Dopravu na představení je možné volit individuální či společnou s využitím veřejné dopravy (místa a časy budou přihlášeným účastníkům včas oznámeny). V případě dostatečného počtu přihlášených účastníků bude nabídnuta doprava speciálním autobusem přímo z Červených Peček.

Aktuální informace naleznete na webových stránkách Kulturní komise. Případně pište na e-mail istencin@post.cz.

Lukáš Istencin

Beseda

Komise školská, kulturní a sociální ve spolupráci se ZŠ Červené Pečky si Vás dovoluje pozvat na besedu s kolínským místostarostou a zapáleným cestovatelem **ing. Janem Pospíšilem**, která proběhne 22. června v 17 hodin v aule základní školy. Přijďte si poslechnout zajímavé vyprávění z cesty po exotických zemích jako Srí Lanka, Papua - Nová Guinea, Keňa, Etiopie, Madagaskar, Venezuela aj. doplněný množstvím fotografií a videonahrávek. Bližší informace budou uveřejněny na webových stránkách a plakátech před konáním akce.

Slavnostní ukončení školního roku

29. 6. 2011 od 15.00 hod. v tělocvičně ZŠ a MŠ Červené Pečky proběhne slavnostní vyřazení předškoláčků a jejich pasování na školáky. Zároveň se rozloučíme s našimi deváťáky a zhodnotíme uplynulý školní rok. Všichni jste srdečně zváni.

Pozvánka na výstavy

Kolínské muzeum - Červinkovský dům

Jaromír Funke od 23. června - 28. srpna - soubor fotografií

Kutná Hora

Královské stříbření 25. a 26. června - přivítejte krále Václava IV. s chotí a družinou a oslavte panovníkovy padesátiny. Vráťte se do středověku, 600 let zpátky.

Kutnohorské hudební léto - červen až září

Vychází nový díl publikace Ing. Heřmana Kramla

Další pokračování publikace **Červené Pečky od A do Z** - 6. část bude od července opět v prodeji v lékárně či domě čp. 156 na náměstí za 250 Kč. Obsahuje především události minulého století.

Baby klub ČEPEČKY

Pravidelné setkávání - aneb „Herna pro naše nejmenší“

- v červnu se budeme setkávat 1x za 14 dní /liché týdny/ - vždy v úterý od 16 do 18hod. V případě nepříznivého počasí obsadíme budovu; jinak budeme okupovat dětské hřiště u MŠ. Těšíme se na dětičky /ve věku 0-5let/ a jejich „dospělácký doprovod“. Vstupné: 20,-Kč za celou rodinnou výpravu.

Pozvánka na DIVADÉLKO - ...u příležitosti Dne dětí Vás a především Vaši ratolest zveme na divadelní představení „Čarovná květina“, které se uskuteční ve čtvrtek 2.6.2011 v budově ZŠ v Červených Pečkách (aula); od 17hod.

Prázdninový provoz - o letních prázdninách /červenec, srpen/ se scházet nebudeme. Zahájení provozu v novém školním roce se pak dočtete na našich internetových stránkách nebo na vývěskách / na náměstí, v budově MŠ/.

A jak bylo...

Karneval

= zábava pro naše nejmenší se uskutečnila 1. března v budově MŠ. Bylo opravdu veselo.

Kurz první pomoci pro rodiče

= se konal první dubnovou sobotu v budově ZŠ Č. Pečky. Účastníci si mohli na výukovém modelu vyzkoušet /-nacvičit/ resuscitaci či vyndání cizího tělesa z dýchacích cest. Nechybělo ani nespočetné praktických rad - jak dětem poskytnou účinnou první pomoc.

„Nejčerstvější zprávy“ o tom, co se chystá - naleznete na:

<http://www.zscp.cz/bk>

SEZNAMTE SE

...s **Mgr. Lucií Mikeskovou**. Dostudovala Pedagogickou fakultu v Ústí nad Labem obor Učitelství pro 2. st. ZŠ výtvarná výchova a biologie. Dnes pracuje na základní škole T.G.Masaryka v Kutné Hoře, kde učí VV, PŘ a další předměty, je koordinátorem environmentální výchovy vzdělávání a osvěty, spolupracuje s GASKem v Kutné Hoře atd.

Lucko, od dětství se u vás mluvilo o škole, dětech, skautu, maminka Jana je zástupkyní ředitelky na 2. ZŠ v Kolíně...a bylo tedy jasné, že budete také učitelka? Byl to váš sen?

Ne, nebylo. Můj sen byl dlouhá léta stát se pilotem. Ale řada okolností a nakonec asi geny udělaly své (smích).

Litujete, že se sen nesplnil?

Nelituji. Létala bych ráda, ale nelituji. Člověk by svých rozhodnutí ani litovat neměl. Rozhodla jsem se sama - pro práci, která má určitě velký význam i smysl. Utopistka nejsem, ale věřím, že když člověk dělá svou práci, jak nejlépe dovede, že smysl má. A hovořit o významu učitele pro společnost, by vydalo na celé vydání čtvrtletníku :).

Učíte na velké městské škole? Vidíte rozdíl oproti menším školám, či školám na venkově? Měnila byste?

Rozdíly určitě jsou. Je však obtížné určit, které z nich jsou z jakého pohledu pozitivní či negativní. Naše škola má 550 žáků, takže velká je, ale znám i větší. Na „vesnické škole“ by se mi líbilo, hl. v případě, že by zůstala vidina školní zahrady, blízkosti přírody, sepětí s místními lidmi, podnikateli, menšího počtu žáků ve třídě, ... v tom je asi úskalí městské školy, která má kolem sebe beton a asfalt, spolupráce s veřejností se navazuje obtížněji apod., ale má dostupnou galerii, kino, divadlo, sportoviště a další výuková centra... Prozatím bych neměnila, kope-li člověk za jeden tým se společným cílem, neuteče ze hřiště při první ani páté bouře...Vždyť je to jen prudký výkyv počasí, po němž je čistý vzduch :). Hodně dělá kolektiv. A na ten jsem měla štěstí.

Co znamená, že jste koordinátor EVVO?

Do pojmu Environmentální Výchova Vzdělávání a Osvěta se vejde mnoho. Hodně zjednodušeně je to taková „nabobtnalá“ ekologická výchova. Ale nejde jen o děti, jde o vzdělávání kompletně všech pracovníků školy, o provoz školy, osvětu veřejnosti, spolupráce s rodinami dětí na téma šetrného způsobu života: šetření energiemi, třídění odpadu, zmenšování ekologické stopy, ekologického zemědělství, ochrany přírody, ohrožených druhů...a asi tak další dvě A4 pojmů :)...A já mám u nás ve škole na starost všechno kolem toho.

Z druhé strany učíte výtvarnou výchovu (VV). Jde to k sobě? Jsou děti tvořivé?

Nevěřím tomu, že z druhé strany. Už na VŠ jsem viděla velkou výhodu spojení Bio a VV. A dnes víc než dřív nejsou předměty separované, a proto se s jedním tématem žáci setkávají v několika různých předmětech z různých úhlů pohledu...nehledě na to, že výtvarná kultura je každodenně obklopuje ze všech stran. Vždy se těším na VV v devátých ročnících, kde pracujeme se současným uměním, kýčem, a proto jsem moc ráda za spolupráci s Gaskem...

Tvořivé jsou, ale lenivější a hodně netrpělivé. Jak není práce hotová frk-frk, nezajímá je a klidně ji odloží. Takže se cílem stane dotažení práce do konce místo hodnotného výsledku. To až po delší době.

Nyní vaše zájmy. Víte, že jezdíte na kole. Kdy jste s cyklistikou začala...?

Sport jsem měla ráda vždycky, v podstatě jakýkoli pohyb. Na kole mě jako malinkou naučil jezdit taťka, a ani nevěděl, že se na točení pedálů stanu závislá (smích). Jak říká můj trenér: „Cyklistika je diagnóza...psychiatrická.“

Trénovat pro svou kondici jsem začala někdy na konci gymnázia, ale po nástupu na VŠ jsem na kole jezdila pouze o zkouškovém a prázdninách, s sebou jsem kolo neměla, plavala jsem a posilovala... Na konci VŠ už jsem trénovala systematictěji a zažila první závod. A pak už mi trénink začal přerůstat přes hlavu...musela jsem si najít odbornou pomoc. Prvním trenérem byl Tomáš Konečný (profi silniční cyklista, vítěz etapy na Vuelta...), ale po roce si mě pod křídla vzal MUDr. Ondřej Vojtěchovský. A nedám na něj dopustit.

V jaké cyklistické disciplíně závodíte?

Začala jsem jezdit MTB půlmaratony (tedy závody horských kol na trati okolo 50km), ale zkusila jsem i několik XC tratí a nakonec

závodím i na silnici (závod, časovky do vrchu, sprinty). Loni to bylo půl na půl MTB a silnice. Letos se uvidí, ale nejspíš bude více horských závodů.

A co již zmíněný první závod? Jezdíte tedy závody stále stejně? Každý rok?

Na to vzpomínám ráda. Obecně platí, že buď vás cyklistika pohltní, nebo ne. Něco mezi není. Mezi je stav, který časem vyprchá. První závod jsem jela „načerno“, bez zaplaceného startovného, bez čísla ... jsem se zamíchala do startovního pole a vyrazila na trať. Byla to 50Českým Rájem... dnes tomu říkám sprint v písku ...přijela jsem do cíle zřízená, špinavá...ale dávka vyplavených endorfinů byla bohatá...byla jsem nadšená a ještě ten den jsem přihlásila další 2 závody. A tak začala moje závislost (smích).

Už několik let tenhle závod nejezdím...celkově se skladba závodů změnila. Ráda jezdím zajímavé závody, terénně zajímavé, jetelné, ne rychlé, ale pestré, zábavné, takové, kde se projeví, co v kom je...Lázně Bělohrad, Jestřebí Hory do letošní verze, Malevil... Nemám ráda masovky, závody pro širokou veřejnost, kde trpí tratě tím, že má být jezdivá pro velkou škálu cyklistů...jsou pak stále více o asfaltu...Já zase trpím tím, že jsem z nížiny :).

Mám oblíbenou sérii Marathon Man Europe, složenou ze závodů po Evropě, jeden se jede i u nás. Pak mám pár srdečních záležitostí...jako Oderskou mlýnici ...

Na tolik závodů asi musíte hodně trénovat. Stíháte to kloubit s prací a soukromým životem?

Ráda bych řekla, že ano. Ale mám pocit, že den by měl mít 48hodin, že noc je krátká, když zvoní budík...kdo to tak nemá? Celý den, celý týden musím důkladně plánovat.

Cyklistický trénink je nejnáročnější právě na čas. Je potřeba trénovat denně x hodin, stejně jako odpočívat. Ale zkuste to říct v práci (velký smích). Já si ale nemůžu stěžovat, vedení naší školy je se mnou velmi shovívavé a trpí mi i zahraniční soustředění apod. (děkuji).

Moje rodina je mojí největší podporou, funclubem i oporou a bez nich by to rozhodně nešlo!

Jezdíte za nějaký klub?

Ano, za královéhradecký tým mtb.TOPESTO.com...bez těchto přátel by to také nešlo.

Více na www.lucie-mikeskova.estranky.cz

Budou prázdniny, budete cestovat?

Budu cestovat v rámci tréninku tady po širokém okolí, po republice za závody a do zahraničí za dalšími závody...

Kam vmáčknete dovolenou, nebo ji neplánujete?

Plánujeme. Ještě se rozmýšlíme, zda vyrazit na Maltu či raději na Zlaté písky.

Ted' vážně: na oblíbený závod v Rakousku jezdíme celý tým s rodinami o několik dní dřív a trávíme tam celý cyklistický festival, bydlíme u ledovcového jezera, je tam nádherně ...to bude letos asi naše dovolená.

Takže váš přítel je také cyklista?

Ne, není cyklista, ale na sport nadání má, takže kdejaký zvládá výtečně rekreačně. Je muzikant – to je jeho hlavním koníčkem.

A Váš bratr studuje...je také sportovec, cyklista?

Studuje poutivě, k tomu pracuje a sport mu slouží, jako většině lidí, jako relaxace...má rád squash, volejbal, plavání, lyžování ...

Máte i vy jiné zájmy?

Sport a kupodivu nejen kolo, ráda běžkuji, lyžuji, běhám, plavu, jezdím na bruslích, chodím do posilovny, ... Mám ráda výtvarné umění (hl. 20. století a kousek současného). Ráda vařím, čtu, ...a jsme u toho, že den by měl mít minimálně 48hodin.

Jaké jsou vaše další plány?

Ne nijak originální, však velké a možná i neskromné. Velká šťastná a zdravá rodina! Chtěla bych, aby až se jednou budou sčítat účty, abych se sebou byla spokojená. Chtěla bych se nakonec poplácat po ramenou a říct si: „Šikovná holka!“

Bleskový dotazník:

Oblíbená hudba: rádio, od všeho trochu - Chinaski, Pink, Lucie, Macy Gray, A.Morissette, Cranberries, G.Muller...

Oblíbená kniha: Hannah (Sulitzer), z posledních přečtených Skleněný pokoj (Mawer)

Oblíbené jídlo: italská kuchyně

Země, kterou byste ráda procestovala: severské státy, Island, Aljaška

Tři věci na pustý ostrov: můj přítel (ale není věcí), nůž, odpuzovač hadů

Lucko, přeji vám úspěch, hodně štěstí, ať se vám splní každé přání...

Děkuji vám za rozhovor.

Ptala se Věra Miškovská

Klub důchodců

Sešli jsme se opět 7. března na ÚM a zahájili tak činnost r. 2011. Potvrdili jsme novou volbou starý výbor, uzavřeli hospodaření za r. 2010 a připravili program dalších akcí a výletů.

Jaro jsme přivítali prvním výletem do Lysé nad Labem, kde byla výstava módy, obuvi a koženého zboží, výstava narcisů, tulipánů a dalších cibulovin a výstava – volný čas, dovolená, sport, zdravý životní styl. A to vše pod názvem „Jarní a zahradnické trhy 2011“. Vše jsme si se zájmem prohlédli a někteří i pro zkrášlení svých domovů i koupili. Bylo opravdu co prohlížet, všude plno zeleně a květů.

Cestou zpět jsme se zastavili v Ostré v muzeu kamen. Řekne se kamna, ale všichni jsme byli překvapeni, jaké skvosty tak malé muzeum má. Obdivovali jsme od obyčejných kamen kuchyňských,

kamna pokojová, koupelnová i plynová. Každý exponát byl umělecký kus. A tak jsme si připomněli fortel a perfektní práci našich předků.

A ještě jedna krátká zastávka v Zahradním centru Parkon v Libici nad Cidlinou. Opět plno květů, vůně a zeleně. Pastva pro oči a katastrofa pro peněženku. Věřím, že se tam mnozí budeme vracet.

Na druhé schůzce 2. května jsme se sešli s panem starostou Dvořákem, který nás seznámil s programem prací a úprav v naší obci a zodpověděl řadu dotazů. Na této schůzce jsme podepsali „partnerskou smlouvu“. Předmětem a účelem této smlouvy je podpora při realizaci projektu „Bezbariérový přístup úřadu městyse Červené Pečky“.

Květa Čurdová, Klub důchodců

Z knihovny

V dubnu se uskutečnily dvě akce. Do knihovny přišli předškoláci, povídali jsme si, četli a soutěžili. S většími dětmi /samé dívky/ jsme se zúčastnily slavnostního vyhlášení výsledků ankety Čteme všichni, které se konalo v Památníku národního písemnictví v Praze. Pak jsme byly v Muzeu pověstí a strašidel, a protože nám nepřálo počasí, vrátily jsme se dříve, než bylo plánováno.

V dubnu a květnu probíhá jarní kvíz pro dětské čtenáře od 10 let. V dohledné době /květen nebo červen/ budou nové výměnné soubory z Kutné Hory a Kolína. Také z knihovny v Kladně přivezou nový soubor knih. Seznam nových knih zakoupených pro naši knihovnu je vždy uveřejněn na webových stránkách knihovny.

Provoz knihovny o prázdninách:
pondělí a středa 8-12 a 13-18 hodin

Kdy bude knihovna zavřena z důvodu dovolené upřesním později.

Všem čtenářům přeji krásné léto a stejně krásnou dovolenou.

M. Hurtová - knihovnice

OKÉNKO ZŠ A MŠ

Dny proti rasismu a xenofobii

V rámci projektu Dny proti rasismu a xenofobii jsme připravili pro žáky 2. stupně besedu s panem Thomasem Graumannem.

Před vypuknutím 2. světové války přijel do Prahy z Velké Británie Nicholas Winton. Když viděl, co se v Československu děje, rozhodl se, že se pokusí pomoci židovským dětem. Vypravil do Anglie několik vlaků, v kterých děti odjely, a zachránil je tak před smrtí v koncentračních táborech.

Panu Wintonovi se podařilo zachránit 669 židovských dětí, které adoptovaly rodiny v Anglii. Dnes mu je již sto dva let.

Thomas Graumann je jedním ze zachráněných dětí. V době, kdy odjížděl do Anglie, mu bylo osm let.

Jsmo moc rádi, že přijal naše pozvání a že naši žáci měli možnost se osobně setkat s ním a jeho manželkou Caroline. Tímto bych jim ještě jednou chtěla moc poděkovat, že jsme měli možnost sdílet s nimi jejich životní příběh.

Tématu Wintonových dětí se velmi věnuje režisér Matěj Mináč, který natočil filmy Síla lidskosti, Všichni moji blízcí a nejnovější film Nickyho rodina, který děti uvidí v červnu. Tyto filmy jistě stojí za zhlédnutí.

V rámci projektových dnů jsme také navštívili Památník Terezín. Pro všechny, kteří do Terezína jeli, to byl emotivní zážitek. Žáci sedmé, osmé a deváté třídy se s Vámi podělí o své hodnocení.

Mgr. Barbora Pokorná

Památník Terezín

Dne 16. 5. jsme navštívili židovské ghetto (vězení) Terezín. Už z parkoviště jsme viděli mnoho hrobů, nedaly se ani spočítat. V Terezíně jsme měli průvodce, který nám o tom všem vyprávěl. Prohlíželi jsme si chodby, sprchy a místnosti, kde lidé spali. Když jsem slyšel, že tam utýrali 35 tisíc lidí, převážně židů, byl jsem z toho smutný.

Když jsem večer ležel v posteli, myslel jsem na to, že ležím v teple, mám se dobře, jsem najedený, ležím na měkké matraci a oni? Oni spali vestoje, zima, málo vzduchu. Skoro jsem z toho nemohl usnout.

Filip Záborec 7. třída

Návštěva Terezína ve mně vzbudila spoustu pocitů. Celé místo na mě působilo velice emotivně. Donutí vás se zamyslet nad osudy lidí, kteří v Terezíně skončili. Nad osudy lidí, kteří se od nás nijak nelišili, jen vyznávali židovskou víru. Nebyli ničím špatní, „akorát“ nesplňovali Hitlerovy ideály. Jeden jediný člověk rozhodl o jejich životech. Židy v Terezíně začali zavírat do cel, které jsou sotva pro dvacet lidí. Němci do nich zavřeli i sedmdesát mužů. Dostali jen slabé pyžamo, ráno naplnili vodou malé umyvadlo pro všechny muže, denně jedli polévku, spíše jen vodu se zkaženou zeleninou, záchod byl ucpaný, postele dřevěné a bez matic. Muži i ženy ztratili v Terezíně polovinu své váhy. Každý den pracovali, obdělávali pole nebo dělali jiné práce, které jim přikázali. Koupali se jednou týdně, pak už vůbec. Každou sobotu jim namočili oblečení, aby z něj dostali blechy, vši a různý hmyz. Mokré oblečení si museli obléknout a vrátit se do cely. Bylo to týraní.

Nechci už dál vypisovat, jaké hrozné věci se tam děly. Terezínem prošly desetitisíce židovských lidí, jak skončily jejich životy, jistě víte. Jen pár lidí přežilo.

Díky návštěvě Terezína jsem si uvědomila pár věcí o svém životě. I přes všechnu tu hrůzu jsem se exkurze ráda zúčastnila.

Tereza Hurtová 8. třída

Když jsme uviděli hřbitov před Malou terezínskou pevností, tak jsme si zprvu neuvědomili, co se dříve za vysokou zdí skrývalo. Potom nám začal průvodce vyprávět, co se tam dělo a všichni byli zaskočení, ba přímo ohromeni. Že to měli vězni tak těžké, to ale nikdo netušil. Židovští vězni byli po čtyřiceti až padesáti zavírání do malých místností, kde museli většinu noci stát. Ve všech místnostech v Terezíně to bylo velice depresivní. Dohromady prošlo Terezínem asi sto třicet pět tisíc lidí. Z transportovaných osmdesáti sedmi tisíci židů přežilo něco málo přes tři a půl tisíce lidí.

Navštívili jsme také Muzeum gheta, tam jsme viděli obrázky dětí, které v Terezíně kreslily. V jedné místnosti byly všechny čtyři stěny popsány jmény dětí, které v Terezíně a transportech na Východ zemřely.

Když si to všechno uvědomím, je to strašné.

Ondřej Pospíšil 8. třída

Dne 16. 5. se sedmá, osmá a devátá třída zúčastnila návštěvy bývalého židovského gheta a vězení v Terezíně.

Hned po příjezdu nás zamrazilo, když jsme uviděli židovský hřbitov před Malou terezínskou pevností. Pro nás všechny to by nepopsatelný pocit, který si zapamatujeme navždy.

V Terezíně nás provedl průvodce a vysvětloval nám situaci židů v táboře. Také vyprávěl kruté příběhy o nespravedlnosti a o týraní židů. Nikdo z nás nečekal, že nás tato návštěva natolik ovlivní.

Mohli jsme si prohlédnout pokoje pro židy a politické vězně, také samoty a koupelny. V pokojích pro židy byly velké dřevěné palandy pro sto lidí, ale v místnosti spalo až šest set lidí. V samotce nebyla okna ani záchod, jen holé stěny. Několik z nás mělo možnost vyzkoušet si dvou minutový segment v této komoře.

Když skončila prohlídka, šli jsme se podívat na krátký film o propagandě kolem Terezína. To, co se ve filmu ukazovalo, se ohromně lišilo od reality.

Na úplný závěr jsme se šli podívat do Krematoria, kde spalovali utýrané lidi.

Bylo až neuvěřitelné, jak hodnota člověka klesla na nulu. Všichni jsme cítili úctu a lítost.

Všem bychom doporučili návštěvu v Terezíně, protože by si měl každý uvědomit, čím si tam lidé museli projít.

Pavla Hannichová, Míša Kurková 9. třída

Thomas Graumann - dvakrát zachráněné dítě

Ve středu 11. 5. se celý druhý stupeň zúčastnil besedy o českých a slovenských židovských dětech, které zachránil před smrtí v koncentračních táborech Nicholas Winton.

Beseda byla s panem Thomasem Graumannem a jeho manželkou Caroline. Pan Graumann je jedním z „Wintonových“ dětí. Nicholas Winton zachránil 669 židovských dětí. Nyní se již jejich rodiny rozrostly na počet kolem pěti tisíc.

Pan Graumann nám vyprávěl svůj životní příběh o jeho záchraně a štěstí, které ho potkalo.

Jako malé dítě měl spokojené dětství, žil s rodiči na malém záměčku u Brna a zdálo se mu, že to tak bude napořád. V srpnu 1939, kdy mu bylo osm let, ho babička s maminkou přivezly do Prahy, kde ho připravily na odjezd do Anglie.

Thomas se na cestu těšil, protože se domníval, že jede na výlet, ze kterého se brzy vrátí, a pak zase všechno bude tak, jak má být. Náhradní rodinu mu našli ve Skotsku, kde byl spokojen, ale stále doufal ve svůj návrat do Československa.

Pan Graumann si na besedu připravil prezentaci jak o 2. světové válce, tak i o koncentračních táborech a své rodině.

Také nám vyprávěl, jak jel pomáhat na Filipíny, kde se seznámil a oženil s paní Caroline. Na Filipínách žili osm let a pak se odstěhovali do Ameriky a adoptovali si dvě děti, poté se jim ještě narodily dvě další.

Po besedě nám pan Graumann pustil dokument o dětech, které měly společný osud jako on.

Beseda byla velice poučná a zajímavá. Všem se moc líbila a všichni byli rádi, že mohli slyšet tento neuvěřitelný příběh.

Míša Kurková, Pavla Hannichová 9. třída

Pálení čarodějnic + přespání ve družině 29.-30.4.2011

V pátek 29. 4. jsme od rána čekali, zda nebude pršet. Nepršelo – a my jsme se sbalení a natěšení sešli v 18:30 na školním hřišti.

Rozdělali jsme oheň a s chutí si opekli svého buřtíka. Poseděli jsme u ohně a zazpívali pár písniček s kytarou. Když se začalo stmívat – nastal ten správný čas na upálení čarodějnice. Ještě jsme si stihli na hřišti zahrát pár her, ale tma nás vyhnala do družiny připravit si svoje místočko na spaní.

Ještě se musíme jít podívat ven, zda-li neuvídíme letět nějakou čarodějnici. Žádnou jsme neviděli, ale přišli jsme přímo ke stezce odvahy. Všichni jí přešli na výbornou.

Byli jsme plni nových zážitků a nic nás nedělilo od připravených spacáků. Rádi jsme se do nich zachumlali a s pohádkou na dobrou noc se nám krásně usínalo.

Ráno nás probudily první sluneční paprsky – vstávali jsme opravdu brzy. Sbalili jsme si spacáky a nasnídali jsme se.

A už se nemůžeme dočkat, až přijdou maminky. Nebo se ony nemůžou dočkat nás?

Simona Černá

Dopravní den

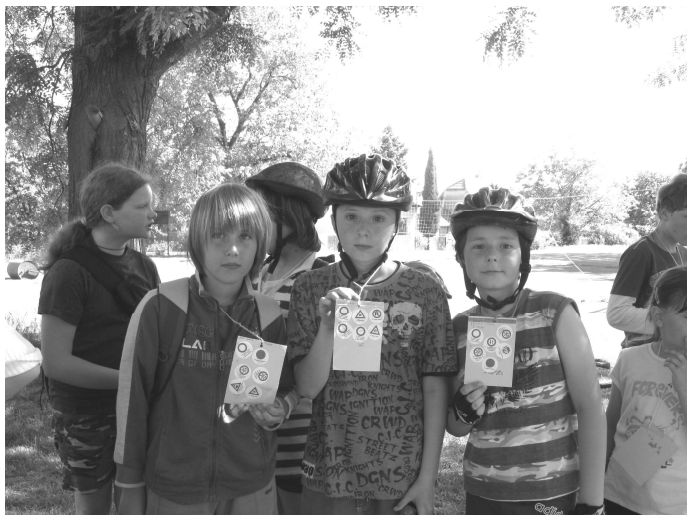
Dne 24. 5. 2011 se uskutečnil na naší ZŠ a MŠ Červené Pečky za podpory TPCA velký **Dopravní den**. Celou akci zahájili příslušníci Městské policie Kolín přednáškou a ukázkou policejního vozu a vybavení. V přilehlých ulicích si děti ověřily své dovednosti a znalosti z dopravní tematiky a jízdu zručnosti na kole či koloběžce. Pod vedením zkušeného zdravotníka byly prověřeny jejich znalosti ze zdravotvědy. Mohly si také nechat změřit rychlost jízdy radarem.

Všichni úkoly zdárně zvládli a domů odcházeli s pěknou cenou a dobrou náladou.

Dopoledne bylo určeno školákům a odpoledne dětem z MŠ.

Poděkování patří devátákům, kteří pomohli s organizací, paní Mádlové, která se postarala o úkoly ze zdravotvědy a příslušníkům policie.

Alena Bendová

Výlet ŠD

Děti ze školní družiny se ve čtvrtek 21.4.2011 vydaly na výlet za zvířátky a velikonočními tradicemi. Malým autobusem s řidičem panem Lhotákem jsme nejdříve navštívili ZOO Chleby. Všechna zvířátka se nám líbila, hlavně ochočený gepard nebo neposedné opičky. Než jsme odjeli na oběd do Nymburka, zbyla i chvíle na sportování na minihřišti.

Po dobrém obědě jsme se vypravili do skanzenu v Přerově nad Labem, kde nám paní průvodkyně vyprávěla o Velikonocích, ukazovala spoustu zajímavých předmětů z dob našich prababiček. Stihli jsme i utratit korunky za dárečky a suvenýry – a pak honem domů.

Po celou dobu nás provázela dobrá nálada a přálo nám slunečné počasí...

Vychovatelky ŠD

Křivoklátsko

Žáci 2. stupně se zúčastnili exkurze do Informačního vzdělávacího centra LČR Lesní správy Křivoklátsko.

Proč právě tato lokalita?

Protože je to chráněná krajinná oblast s biosférickou rezervací UNESCO a v porovnání s podobnými krajinami v Evropě zvláštnost. Rozkládá se uprostřed Čech a téměř dvě třetiny rozlohy území pokrývají listnaté a smíšené lesy.

Co jsme všechno za jeden den stihli? Prohlídku zařízení se stálou expozicí „Lesy kolem nás“ v budově střediska s interaktivními prvky expozice, které žáky aktivně zapojily do prohlídky. Dále jsme se setkali s pracovníky střediska, kteří pro nás připravili zajímavou a poučnou besedu. Nakonec nás čekala krátká vycházka v lesním parku Amalín s řadou atrakcí pro děti. Z ekologického hlediska je rok 2011 Mezinárodním rokem lesů.

J. Nováková

OSOBNOSTI NAŠÍ HISTORIE

Alois Martin Vik (6.11.1877 - 22.5.1966)

Alois Martin se narodil ve zdejší obci 6. listopadu 1877.

Otec Josef (1842-1916) byl truhlářem a vlastnil dům čp. 134, kde měl prosperující dílnu. O tom, že byl schopný a průbojný, svědčí skutečnost, že se již ve svých šestadvaceti letech jako truhlářský mistr stal starostou a byl jím až do voleb r. 1870. Od té doby byl nepřetržitě členem obecního zastupitelstva až do svých šedesáti let a stal se třetím nejdéle působícím zastupitelem (33 let). V období 1878-83 se stal starostou podruhé a současně, vzhledem ke své funkci, i virilistou v místní školní radě. Na počátku devadesátých let získal lépe položený dům čp. 59 u kostela, který r. 1896 přestavěl. Zemřel uprostřed válečného dění 1. března 1916.

Matka Antonie se jmenovala za svobodna Žatecká (1847-1935).

Patřil do odvodního ročníku 1899, příslušel k 36. pěšímu pluku jménem Říšský hrabě Brovne, který byl založen r. 1683 v Mladé Boleslavi.

Od otce převzal rozvíjející se živnost na konci devadesátých let a na prahu nového 20. století již nacházíme v průčelí tehdy ještě přízemního domu čp. 59 firemní štít: Alois M. Vik - Stavební a nábytkové truhlářství.

Byl stejně schopný a pokrokový jako jeho otec. Zřizuje konsignační sklad stavebního řeziva. Jakmile byla obec spojena se světem železnicí, ihned rozšířil své aktivity o prodej uhlí a palivového dřeva a již r. 1901 postavil u nádraží kolnu na uhlí. Kromě rakví, které vyráběl, začal od roku 1905 zajišťovat i pohřební službu. U domu přistavuje další objekty pro dynamicky se rozvíjející firmu.

Oženil se s Marií (1882-1961), dcerou Josefa Fialy a Marie, rozené Nešporové, s nimiž bydleli ve stejném domě.

Z jeho manželství s Marií se v roce 1906 narodil syn Alois (+1987), pokračovatel rodinné tradice. Ten se r. 1938 oženil s

kutnohorskou rodačkou Jarmilou (*1912) za svobodna Peřinovou. Měl s ní tři dcery - Jarmilu (*1941), Marcelu (*1945) a Moniku (*1954). Alois byl posledním mužským členem rodiny.

Při volbách r. 1905 byl zvolen poprvé do obecního zastupitelstva za starosty Antonína Dajbycha.

Zdejší sládek Vojtěch Emler přišel roku 1907 s myšlenkou, že by bylo vhodné a prospěšné v obci založit, tak jako na jiných místech, místní oddíl Sokola. Záměr padl na úrodnou půdu a tak byl na začátku roku ustaven přípravný výbor. V něm byli mimo iniciátora ještě učitel Josef Vaníček a obecní zastupitelé krejčí Václav Skokan, podnikatel A. M. Vik a obchodník Čeněk Vondráček. Předsedou přípravného výboru a předsedajícím ustavující schůze byl řídící učitel Josef Žilka. Po dobu příprav byl Alois Martin místopředsedou, Václav Skokan pokladníkem a jednatelem dělal Čeněk Vondráček. K ustavení oddílu došlo 28. září 1907 v hostinci u Kuchařů a prvním řádným starostou Sokola se stal obecní starosta Antonín Dajbych.

V roce 1906 zemřel velký mecenáš, zdejší rodák Vilém Fukner. Víme o něm, že pro obec i její obyvatele vykonal hodně dobrého a to jak za svého života, tak i ve svém odkazu. Proto z podnětu několika jednotlivců nechalo obecní zastupitelstvo svému zasloužilému rodáku zhotovit pamětní desku, která byla slavnostně odhalena na jeho rodném domě čp. 10 dne 29. května 1910. Byla to první pamětní deska v obci.

Jelikož byl v té době starosta Antonín Dajbych nemocen, slavnostní akt zahájil Alois Martin jako jeho zástupce. Slavnosti se zúčastnilo velké množství lidu a projevy zde pronesli řídící učitel Josef Žilka a zástupce Ústřední matice školské, pražský učitel Šťastný.

Starosta Antonín Dajbych zemřel 12. června 1910. Jeho nástupcem v úřadu starosty se stal Alois Martin a byl v něm potvrzen i ve volbách, které se konaly v témže roce. Po celou dobu ve funkci starosty byl i členem místní školní rady.

Ještě před první světovou válkou kupuje od Bergmanů dům čp. 107, bývalou faru. Tu získal od senátora Rudolfa (*1876), jehož otec Alois (1851-1912) byl osobním myslivcem Theodora barona Hrubého. V tomto domě byli ubytováni jak někteří pracovníci, tak i učeďníci. V té době již zaměstnával kolem dvaceti pracovníků.

Byl zastáncem pokroku. Kolem roku 1910 je zřízena v obci první telefonní linka s číslem 1 právě v jeho domě čp. 59. Rovněž v tomto období kupuje jako první v obci motocykl (zn. Orion). Byl to rovněž on, kdo měl zde první kolo (1894), ale později, po světové válce i první osobní automobil.

V rozjitřeném roce 1914, ve dnech 18. - 22. května zavítal na vizitaci nebovidské farnosti královéhradecký biskup Dr. Josef Doubrava. Byl slavnostně uvítán u brány, která byla k tomuto účelu postavena u domu čp. 18 (dnes řeznictví Hrbek). Přivítali ho Josef baron Hrubý, Alois Martin jako starosta a řídící učitel Josef Žilka. V době návštěvy byl prelát ubytován na zámku.

Vypjatá atmosféra v mezinárodních vztazích a nové pořadí priorit způsobilo, že nové obecní volby se nekonaly a zastupitelstvo zůstalo ve svých funkcích až do voleb po vzniku republiky r. 1919.

Dva měsíce po návštěvě Dr. Josefa Doubravy 26. července 1914 byla v Rakousko-Uhersku vyhlášena částečná mobilizace. Dva dny nato, jako reakce na atentát na následníka trůnu arcivévodu Františka Ferdinanda d'Este a jeho manželku Žofii, rozenou hraběnku Chotkovou v Sarajevě, byla vyhlášena válka Srbsku. Následovala všeobecná mobilizace a začala první světová válka.

Do válečného mumraje postupně odešli téměř všichni schopní muži. Ale co jsou platní vojáci bez munice. Proto jsou nařizeny rekvizice barevných kovů a mezi nejsnadněji získatelné patří kostelní zvony. Jen ty nejstarší, pořízené před rokem 1550, byly chráněny svým věkem. Menší a mladší zvon, pořízený Pavlem Hrabánem z Přerubenic r. 1581 měl být sňat a odevzdán. Jen díky pohotovosti Aloise Martina byl zachráněn. Z jeho popudu a za přispění správce cihelny Karla Schucha a vrchního správce velkostatku Antonína Chloupa byl letopočet přemodelován a snímky obou zvonů zaslány do Hradce Králové oddělení pro rekvizici kovů.

Válečné roky se vlekly, problémů bylo více než dost. Nedostatek, bída, nemoci. Na Dušičky, ani při jiných příležitostech se nesměly zapalovat ani svíčky. A tak všichni s úlevou přijali zprávy o konci války.

28. října 1918 po kapitulaci vznikla Československá republika a Alois Martin se stal prvním starostou v novém samostatném státu, i když jen ze setrvačnosti, neboť první volby za nových podmínek proběhly až v následujícím roce.

3. listopadu byly všechny domy na městečku vyzdobeny prapory v národních barvách. Dopoledne byla v místním kostele sloužena děkonná mše, které se zúčastnila obecní zastupitelstva okolních obcí, spolky a četné obecní stvo. Odpoledne se pořádalo na městečku průvod a před Sokolovnou se odbyval tábor lidu. Na srazu promluvil Alois Martin jako starosta, vrchní správce velkostatku Antonín Chloupek, řídící učitel Josef Žilka a nebovidský farář Josef Prudič. Shromáždění bylo ukončeno hymnami a vlasteneckými písněmi. 22. listopadu pak byly slavnostně vysázeny "lípy svobody", jedna v křižovatce před pivovarem, dvě před Sokolovnou (dnes již žádná z nich nestojí).

V zastupitelstvu, které vzešlo z voleb roku 1919, již jeho jméno nenacházíme. Ale po dohodě se svým nástupcem v úřadě starosty Jaroslavem Bendou se začal jako hlavní referent starat o více než dvacet let starou problematiku výstavby nové školy. Soustředěným úsilím zastupitelstva, ale hlavně Jaroslava Bendy, ale i jeho výrazným přičiněním se nakonec po různých peripetiích podařilo úkol splnit a nová škola byla slavnostně otevřena v září 1927.

Ve třicátých letech došlo ke zvýšení čp. 59 o patro a k dalším přístavbám některých objektů. Tou dobou zde nachází práci 20-30 pracovníků. Ještě před vypuknutím druhé svět. války postupně předává vedení firmy synovi Aloisovi.

Sklonek života mu nepřinesl nic dobrého. Světovou válku, krátké období konjunktury následovalo znárodnění r. 1948, které je dokonale osvobodilo od majetku. Své jediné bydliště v obci v čp. 134 opustil až v září 1965, kdy byl umístěn do domova důchodců v Červeném Hrádku.

Tam také nedlouho potom, smířen se vším, zemřel ve věku nedožitých devadesátin roku 1966 a pochován je na místním hřbitově v rodinné hrobce ev. čísla 495 při západní zdi proti kapli Svaté rodiny, v těsné blízkosti místa posledního odpočinku Dajbychů, Žilků a Mrázků.

Ing. Heřman Kraml

Dětský den v parku

Den dětí se slaví již několik desítek let. Tento kosmopolitní svátek připadá na datum 1.6. Nicméně děti z Červených Peček a blízkého okolí měly tu možnost slavit již v neděli 29.5. O program s nepřeberným a velice pestrým množstvím soutěžních disciplín se tradičně postarali skauti ze střediska Junáka v Červených Pečkách. Nově se k nim připojil Klub vojenské historické techniky Červené Pečky a Sbor dobrovolných hasičů ČP, za což jim patří naše poděkování. Děti se tak mohly podrobně seznámit s historickou bojovou technikou a na vlastní kůži si vyzkoušet třeba i pumpování vody, které bylo dříve nezbytné k hašení požárů, a že to byla práce nelehká.

Komu se povedlo za celé odpoledne absolvovat všechny disciplíny a nasbírat tak všechna razítka do své průvodní kartičky, na toho už v cíli čekaly sladké odměny, diplom a malé občerstvení v podobě malinové limonády a párků v rohlíku. A že takových šikulů nebylo málo, dokazuje více než osmdesát rozdaných diplomů.

Kíťa Langová

Velikonoční skautské kuřátko 22.4.2011

Letos poprvé jsme se my, děvčata ze 7. oddílu, rozhodly zapojit do sbírky Velikonoční skautské kuřátko. Vyrábění jsme již s předstihem zapojily do mnoha schůzek, takže se nám sešla opravdu povedená partička kuřátek. Na náměstí v Červených Pečkách jsme se mohly pochlubit jak těmi klasickými vatovými, tak i například pečenými sladkými kuřátky. A jak to viděly některé z nás?

Bavilo mě vyrábění a prodávání kuřátek. Měla jsem při tom dobrý pocit, protože jsem věděla, že to dělám pro dobrou věc.

NATY

Mně se líbilo, jak jsme je vyráběly a prodávaly. Paní si kupovaly hodně kuřat a nám se hromadily penízky pro děti.

VALČA

O Velikonočních jsme prodávaly kuřata a lidé nám dali hodně peněz, abychom mohly pomoci dětem. Natálka vymyslela, že některá kuřata ve skořápce můžeme dát i do vany místo kachničky.

KAČER

Zúčastnily jsme se opravdu rády sbírky Pomozte dětem, bavilo nás to a příští rok bychom se na ní chtěly podílet znovu. Doufáme, že jsme vybraly dost peněz, abychom pomohly dobré věci.

TÉRA a BÁRA

Musím uznat, že se děvčata v prodeji činila. Nejen, že jsme se všechny na sluníčku krásně opálily, ale navíc jsme vzhledem k velikosti našeho městečka vybraly úctyhodnou sumu 5466,- korun, která byla odeslána na konto nadace Pomozte dětem. V průměru tedy přispěl každý občan našeho městyse celé tři koruny. Tak příští rok, naše milé Kuře, zase nashledanou!

Za 7. oddíl Anka (Aneta Linhartová)

9. oddíl

<http://junak.cervenepecky.cz/9>

...tak tedy - co jsme podnikaly
kromě pravidelných pátečních schůzek...
/sepsal pro Vás Pisálek/

2.4.2011 jsme si vyjely ...za zvířaty i rozhledem...

Cílem naší cesty se stala ZOO Chleby a nedaleká rozhledna Romanka. Ale nepředbímejme.. - takže zpět do ZOO. Díky domluvené prohlídce s průvodcem jsme měly možnost vidět, nakrmit i si „pohladit“ nejedno zvíře; a mimo to – se také dozvěděly spoustu zajímavých informací o jednotlivých zvířatech a jejich životě. (Věděli jste třeba, že páv má mozek menší než oko?). Ze ZOO vedla naše trasa za rozhledem - na

již zmiňovanou rozhlednu. /Na nejvyšší plato ve výšce 26m vede 116 schodů/. Poté, co jsme se pokochaly krajinou, jsme se nasytily svačinou. Cestou domů jsme ještě „přibrzdily“ v Poděbradech, koupily si oplatky a při procházce kolem Labe jsme se s kachnami rozdělily o poslední zbytky sváčí.

8.4.2011 ...za pejsky v útulku...

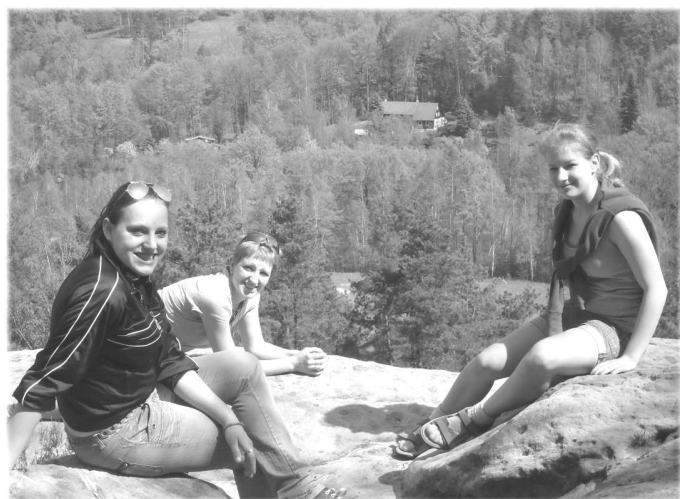
Tentokrát jsme usedly do vlaku a nechaly se „popovést“ do Kolína. Z vlakového nádraží jsme už „pěšmo“ vykročily do Psího útulku.. Cestu jsme si zpříjemňovaly různými hrami a povídkami; /stihly jsme nakrmit i kachny :o)/. A když jsme došly... = předaly jsme „psí dobrůtky“, absolvovaly prohlídku všech hafanů a vyvenčily psa Barču. Čas utekl dost rychle. Nezbyvalo než se vydat na vlak...a nechat se odvézt zpět do Červených Peček.

21.-23.4.2011 Velikonoční chození po Českém ráji (akce Pomněnek)

Ve čtvrtek ráno jsme usedly do vlaku a vyjely do Trutnova, samého srdce Českého ráje. Ubytované jsme byly na skautském ostrově. Počasí bylo přepychové. Užívaly jsme si turistiku /cesta na Valdštejn/ i „povalování“ a slunění. Druhý den byl v plánu celodenní výlet na zřícenu hradu

Rotštejn. Cesta to byla krásná. A krásné to bylo i na hradě, kde zrovna probíhal „velikonoční program“. Vyzkoušely jsme nejen zdobení perníčků, ale třeba také hru na dudy. Večer nás čekalo posezení u ohýnku se „skauty - návštěvníky“. Bylo to příjemné - kytara, prskající dřevo a zima od vody. Třetí a poslední den jsme navštívily slavnosti, které se konaly na nedalekém statku. Měly jsme tak možnost upéct jídáše, vytvořit dekorace do květináče, uplést pomlázku a nakoupit dárečky domů. Viděly jsme tradiční lidové kroje, tance, zúčastnily se vynášení moreny. Takže když to shrneme - měly jsme se prostě báječně.

6.5.2011 Legoland - Německo

Je 1:30 hod. ráno a právě vyrážíme za nevšedním zážitkem... Cesta to byla dlouhá, ale rozhodně stálo za to ji vydržet. V areálu Legolandu nás čekala spousta zajímavostí – jako třeba: obří lochnesska, starodávný hrad, nejedna „horská dráha“, jízda džunglí terénním autem, projížďka na loďce, sjezd bářkou, ocitli jsme se také v podmořském muzeu. No, prostě bylo toho tam úplně mega moc. Chcete-li – mrkněte na naše stránky do sekce fotky...; většinu máme zdokumentovanou.

14.5.2011 Labyrinty...

Na Loučeň jsme vyrazily, sluníčko nám svítilo. V bludištích si zařádily, domů se nám nechtělo. Na zámku nás vítal sluha, otázky nám rozdával, na nás si však přišel ztuhla, každý výkon podával. Když nám v bříšku zakručelo, svačinku jsme vyndaly. K autobusu dopajdaly, moc jsme si to užili.

Svojsíkův závod okresního formátu

Když se v našem parku sejde pomalu 180 skautů a skautek ze všech koutů okresu Kolín a dokonce i zástupci Nymburska, může to znamenat jediné - Červené Pečky pořádají okresní kolo Svojsíkova závodu pro skauty a skautky. Tato konstelace nastala v sobotu 14. května a zhostili jsme se jí opravdu se ctí.

Hlavním organizátorům závodu, Filipovi a Romanovi, se podařilo perfektně skloubit různorodé požadavky pravidel a naplno využít možnosti umístit jednotlivé disciplíny nejenom po různých koutech parku, ale i na osvědčené trase po okolí – Dobešovice, Pazderna, hřiště, dolní Pečky. A tak si všichni účastníci mohli měrou vrchovatou vychutnat nejenom krásné prostředí našich kluboven uprostřed zeleně, ale i „omrknout“ blízké okolí. A že bylo na co koukat, to jsme slyšeli pomalu od všech hlídek po jejich návratu ze závodu.

Do obsazení jednotlivých stanovišť se zapojili téměř všichni vedoucí a roveři, kteří v našem středisku aktivně pracují. A kdo nebyl na trati, ten pomáhal se zajištěním zázemí. Prostě „makali“ všichni podle svých možností a schopností. Ono připravit takovou zdravotně, aby z ní nebyla jenom suchá teorie, to chce své. A tak se na rohu u školy zinscenovala nehoda automobilu, ve kterém zůstaly dvě zraněné osoby. A teď se snažte, když jejich fingovaná zranění jsou natolik realistická, že na první pohled opravdu věříte, že ta krev je opravdová... A kdo nikdy nedýchal do trenážeru „Andula“, ten také netuší, kolik sil stojí ji přefouknout. A tak to šlo stanoviště za stanovištěm. Lanové překážky otestují fyzickou sílu a obratnost, střelba z luku a vzduchovky zase přesnou mušku a jistou ruku, vědomostní kvíz prověří vaše znalosti, rozdělat oheň jenom z velké klády bez papíru a roští taky nesvede každý. Správný táborník musí umět sbalit na výpravu a postavit přístřešek, správný kluk nebo holka zase ví, jak se třídí odpad a kam co patří. Naplánovat celodenní výlet a sehnat si informace kdy a kam mi co jede, jak mají otevřeno na zámku, v kolik vlastně začíná prohlídková trasa a v neposlední řadě kolik mě to celé bude vlastně stát, to v dnešní době internetu zvládne každé dítě. A k tomu všemu být stále ve střehu, všimát si svého okolí a do paměti si ukládat všechny zvláštnosti, které po cestě uvidíte. Nikdy totiž nevíte, kdy a která se vám bude na příští disciplíně prokláté hodit. O podivných potulných poutnících a jejich roztodivných rozmarech ani nemluvíme. A na konci celé trasy to najednou všechno do sebe zapadne a teď už najednou víte, proč třeba Téra, která je jinak pověstná svým vytříbeným vkusem, měla po celou dobu na krku příšerný obrovský a vůbec strašlivý náhrdelník a ještě si s ním stále „jakoby“ nenápadně hrála. Prostě všechno souviselo se vším a všímavým štěstí přeje.

Velký dík patří také kuchařkám ze školní jídelny, které nám na zakázku vyrobily skvělý oběd pro 180 hladových krků. A takový kuřecí řízeček s bramborem podávaný po skvělém nudlovém vývaru, ten po náročné trase opravdu přijde k chuti. Prostě organizace nezaskřípala, klaplo všechno včetně počasí a celý den se tak stal

velkou přehlídkou dovedností a umu soutěžících. A také navazování nových přátelství, třeba při zápase v pinčesu v čase, než půjde na start moje hlídka.

A jak jsme z celého dne vyšli my, červenopečečáci? Podle mě se ctí. A teď nemyslím jenom jako pořadatelé. Dívky ve složení Iveta Zvoníková, Zuzka Heřmánková, Terka Jirků, Bára Janůřková a Bára Papcunová obsadily krásné třetí místo v konkurenci deseti hlídek. Kluci to měli těžší, hlídek bylo jedenáct. Ale poprali se s tím opravdu famózně – **vyhráli**. Zásahu na tom má Tomáš Toms, Ondra Matoušek, Marek Horáček, Honza Kolovecký, Marek Toms a Honza Petránek. Šťastné hlídky můžete vidět na fotkách u článku. A aby toho nebylo málo, obě party nás pojedou reprezentovat na krajské kolo do Čáslavi, kde to bude zase o něco těžší. Tak jim držíme palce a doufejme v dobré umístění.

Za všechny pořadatele Lubomír Jirků

Anabáze - aneb cesta za svobodou dlouhá 25.000 kilometrů (2. část)

V srpnu 1942 jsem byl opět zavolán na prapor, že by byl čas uvažovat o seskoku domů a zda jsem si to ještě nerozmyslel. Po ujištění, že se na to těším, jsem byl poslán do Londýna a odtud do speciálních kurzů v různých částech Anglie a Skotska. Byl jsem celkem ve 12 kurzech.

Výcvik se soustředil na zbraně, nože, jedy, časované bomby, šifrovací kódy, tajné inkousty, morseovku, vysílačky, jízdy autem, motocyklem, lokomotivou, konspirační cvičení, organizaci německé armády, ostrá cvičení v civilním šatě ve dne i v noci. Nacvičovalo se přepadání pošt, železničních stanic, vlaků, letišť, vnikání do soukromých bytů atd. Pro uklidnění sděluji, že od skončení války se tímto řemeslem již nezabývám.

Tyto kurzy trvaly až do podzimu 1943. Měli jsme tyto ztráty: jeden utržený palec od rozbušky, utržená ruka od granátu, přeražená noha od jízdy na motocyklu v terénu a čtyři mrtví.

Potom jsme byli rozděleni do skupin po třech nebo čtyřech a posláni, každá skupina zvlášť, do vyčkávacích stanic, kde se čekalo na operaci. V té době jsem dostal dopis od Paneše, že jede do Ruska a od Zahálky oznámení, že se žení.

Protože v poslední době byla dvě letadla s výsadkovými skupinami sestřelena nad Německem, byl od Angličanů vydán zákaz létání operačních skupin přes Německo.

Odjeli jsme proto 2. května 1944 lodí z Liverpoolu a po 14 dnech plavby jsme přistáli v Neapoli. Loď se jmenovala Empires of Australia a mimo naší skupiny bylo na ní asi 10 tisíc kanadských vojáků, určených pro italskou frontu, která byla v době našeho přistání vzdálená asi 30 km od města. Loď byla osobní, upravená pro přepravu vojska a přepychově vybavená. Mimo alkoholu se dalo zde koupit vše. O zábavu bylo postaráno, každý den nějaký program, box, zpěvy, hudba a mimo to popluchy, cvičné či opravdové.

Nevím, kdo přišel na rčení „uvidět Neapol a zemřít“. Já bych to určitě nebyl. Jediný pěkný pohled na Neapol s Vesuvem je z moře. Když už jsme byli v Neapoli, podívali jsme se i do Pompejí. Na ulicích Neapole nás zastavovaly děti od čtyř do deseti let a mimo jiné nám nabízely „senoritu for jump“, tedy doslovně „pro skok“.

Z Neapole jsme odjeli nákladním autem na pobřeží Jadranu a po 18 hodinách jsme přijeli do Fasana, které leží mezi Brindisi a Bari.

Dne 3. července 1944 jsem konečně ve skupině o čtyřech mužích odjel na letiště v Brindisi a v půl osmé večer letadlem Halifax směrem Československo. Nad Jugoslávií shodilo letadlo na osvětlené letiště Titovy armády zásobníky se zbraněmi. Cestou jsme se stali cílem pro několik flaků (palba protiletadlového dělostřelectva), ale nic se nestalo.

Vybaveni jsme byli civilním oblekem, dvě soupravy vysílaček a přijímaček, každý po dvou pistolích, dýku, čokoládu, tabák, masové tabletky, nějaký ten jed, falešné doklady a adresy lidí, na které jsme se měli obrátit. Adresy jen v hlavě, stejně jako šifrovací klíče, kódy, volací značky a celý spojovací plán. Hlava tedy byla těžká v každém případě.

V jednu hodinu po půlnoci jsme vyskočili z letadla. Místo seskoku bylo již předem určeno, ale posádka letounu byla kanadská a navigátor si spletl Lužnici s Vltavou a místo v prostoru Tábor nás vyklopil v prostoru Českých Budějovic. Spadli jsme do lesa a zůstali viset na vysokých stromech. Sešplhal jsem po stromě dolů a byl jsem doma. Jako zázrakem se nikdo z nás nenapíchl na větev a ani jinak se nezranil. Jedna souprava vysílačky se nějakým způsobem vysmekla z vázání a spadla z výše asi 200 metrů na cestu a rozbila se na prach. Druhá souprava zůstala viset na stromech. Do devíti ráno jsme se pokoušeli soupravu nějakým způsobem sundat. Porazili jsme malou pilkou čtyři stromy, ale protože padák byl zachycen asi na osmi stromech a lidé začali chodit po blízké cestě, museli jsme místo seskoku opustit. Mimo to jeden padák vlál jako prapor přímo nad cestou.

Vydali jsme se směrem na Tábor, kde jsme měli adresy našich lidí. Třetí den nás rozehnala nějaká hlídka na břehu Vltavy. Velitel skupiny, ačkoliv jsme na něj čekali celý den, se k nám nevrátil a jak jsme se později dozvěděli, byl zatčen. Pokračovali jsme v cestě na adresy, ale tam jsme zjistili, že tito lidé byli již před dvěma léty popraveni.

Nemajíce spojovací materiál, který jsme nutně potřebovali pro splnění úkolů, rozhodli jsme se k cestě na Slovensko a odtamtud že se pokusíme dostat z republiky znovu ven.

Se zásobami jsme vystačili jen několik dnů. Masové tabletky, velikosti malého knoflíku, koncentrovaný výtažek masa, vydala jedna za 20 dkg masa. Tablety byly ale odporné klišové chuti a navíc prázdný žaludek se stejně kroutil.

Vydávali jsme se za měšťáky, shánějící na venkově jídlo a platili jsme každou částku za něco, co se dalo jíst. Peníze však lidé chtěli málokdy a tak jsme jim za jídlo dávali rezervní prádlo. S tím jsme však byli brzo hotoví.

Někdy jsme se pokoušeli říci skutečně kdo jsme, někdo nám pomoc přislíbil, ale nepřišel, jiný nás udal. Snad jsme měli na lidi smůlu, ale mám velmi špatné mínění o odvaze a odbojové činnosti našich lidí za války. Ačkoliv jsme strávili většinu času v lesích a pokud to bylo možné, šli jsme jen lesem, nespátřili jsme ani jediného partyzána, kterých se po válce tolik vyrojilo.

Asi po třech nedělích blízko Třebíče na Moravě jsme ztratili dalšího člena skupiny. Odešel do vesnice, kde měl známé, a již se k nám nevrátil, protože byl zatčen protektorátními četníky.

Vzhledem k tomu, že se Němci brzo dozvěděli o naší přítomnosti podle padáků, které zůstaly viset na stromech a podle několika malérů po cestě a udáním, poznali náš přibližný směr postupu a sledovali nás.

Kritickým byl úsek přechodu řeky Moravy v Uherském Hradišti. Unavení a umoření horečkami jsme byli již úplně apatičtí. A tak 5. srpna 1944 v sobotu dopoledne při přechodu mostu jsme byli podle popisu, který Němci měli k dispozici, poznáni. Nechali nás přejít město a před Kunovicemi nás zatkl. Způsob, jak k tomu došlo, byl následující. Dva civilisté nás na kolech předjížděli, a jeden druhého žádal, aby mu půjčil pumpičku. Těsně před námi zastavili, položili kola a s pistolemi v rukou se na nás obrátili s výzvou „ruce vzhůru“. Pomalu jsme zvedali ruce a snažili se k nim dostat co nejbližší, protože na pistole v třesoucích se rukách se jen tak rychle neumírá a jim se ruce třáslí opravdu hodně. Při tom jsem se poohlédl a za námi stálo dalších pět gestapáků, ale už s puškami a automaty, připravených střílet. To již bylo horší a tak jsme ruce nechali nahoře.

Sebemenší pohyb by znamenal nejméně jednu dávku z automatu. Být zastřelen a nemít možnost vzít alespoň jednoho gestapáka sebou a ušetřit jim práci s námi jsme nepovažovali za hrdinství. Naším odzbrojením byla jejich odvaha okamžitě posílena. Pěkně nás seřezali, naložili na nákladní auto, položili na břicho, dali železa, stoupli si nám na krk a odvezli nás do Uherského Hradiště.

Odtud osobním autem do Brna do Kounicových kolejí, kde začaly první výsledky. Že si dávali záležet, to nemusím říkat.

Asi za týden nás převezli vlakem do Prahy. Spoutání na rukou a ještě jeden k druhému v doprovodu čtyř gestapáků.

Na Pankráci jsem byl v samovazbě a vozili mě na výsledky do Pečkárny. Musím přiznat, že v Praze to bylo mírnější nebo jsem si na to už zvykl.

Měli jsme jednu výhodu, a sice že jsme počítali s pověšením a tak nějak ty vyhrůžky na nás neplatily. Naprosto nechápali, že jsem šel do toho dobrovolně a že kromě žoldu za to nic nemám.

Asi po čtrnácti dnech mě převezli na Jenerálku, kde jsem se setkal s parašutisty z Anglie a Ruska. K našim celám byl přístup přes místnost, kde byl stále jeden příslušník gestapa v civilu. Místnost měl pěkně zařízenou, měl tam rádio a ve skříni zakázané české knížky, které jsme četli. Často byl odvolán, aby vyhledával věci v kartotéce, a v té době jsme měli možnost poslechnout zprávy ze zahraničí. Tak jsme byli informováni o tom, co bylo ve světě.

Jednou přijel na Jenerálku K.H.Frank. Nechal si nás jednotlivě předvádět. Byl jsem toho dne druhý a zároveň poslední. Byl jsem předveden jen v kalhotách a košili, bos a v železech, snad abych mu neublížil. Byla mi nabídnuta cigareta a byl jsem tázan, jakou jsem shledal situaci v Protektorátu. Po krátkém rozhovoru jsem byl odveden.

V samém konci války začalo snižování denních dávek jídla, pokud to z té trochy bylo vůbec možné a bylo nám nadhazováno, jak bychom se měli dobře, kdybychom se dali k SS. Když nepomáhaly sliby ani hrozby, byli jsme v železech odvezeni zpět na Pankrác.

Na Pankráci jsem byl až do 5. května 1945, tedy do začátku pražského povstání. Za povstání jsem byl na barikádách na Pankráci. Poté jsem sloužil ve strážním oddíle v Motole, kde se soustřeďovali lidé určené k odsunu. Jako voják jsem byl na Ministerstvu národní obrany až do 31. března 1946. Setkal jsem se opět se svými kolegy a spolubojovníky Slavětinským, Zahálkou a Škodou. O Panešovi jsem se dozvěděl, že padl v bojích o Duklu.

1. dubna 1946 jsem konečně nastoupil do banky Slávie v Praze. Můj přechod z Bratislavy do Prahy se protáhl na šest a půl roku a za tu dobu jsem urazil plných 25 tisíc kilometrů.

Z autentických zápisů převzal Ing. Heřman Kraml

Klid v přírodě prospívá zvěři

Myslivci vyzývají návštěvníky lesů, luk, polí a sadů, aby se v současné době chovali mimořádně ohleduplně a dodržovali v lesích klid. Právě nyní totiž vrcholí období kladení mláďat. Dále žádáme motorkáře a jezdce na čtyřkolkách o shovívavost k přírodě a zvěři. Nebezpečí tyto stroje představují nejen v tom, že zvěř ruší, ale především tím, že mláďata mnohdy končí pod koly rychlých čtyřkolek a motorek, kterým nemohou uniknout.

Myslivci současně upozorňují na nutnost mít svého pejska při procházce přírodou pod kontrolou tak, aby nenaháněl například srnčí zvěř. Bezohledné rušení zvěře a volné pobíhání psů je v tomto období pro zvěř velmi škodlivé. Ohroženy nejsou jenom dospělé matky, ale

zejména mláďatům hrozí bezprostřední nebezpečí zadávením. Psi dále ruší na zemi hnízdící ptáky, kterým se častěji opouštěním hnízda snižuje líhnivost snůšky, či hnízdo zcela opouštějí. Dále radíme, jak se zachovat při nálezů opuštěného mláďete. Pokud někdo nalezne opuštěné mláďe na louce, v sadě, či v blízkosti lesa, je nutno jej ponechat na původním místě a co nejdříve nejkratší cestou se vzdálit od tohoto místa, aby nezanachal pachovou stopu v blízkosti mláďete. Pokud bychom se mláďat dotýkali, můžeme je svým chováním odsoudit na smrt, protože je matka již nemusí přijmout.

Velkým nebezpečím je pro zvěř také velkozáběrová zemědělská mechanizace tažená silnými a rychlými traktory. Tyto stroje nejčastěji ohrožují a masakrují zajíce a srnčí zvěř, kteří se pohybují po polích a nemají téměř žádnou šanci strojům včas uniknout. Proto žádáme hlavně zemědělce, aby v době senosečí na loukách a při pracích na polích věnovali tomuto problému velkou pozornost.

Nyní bych chtěl veřejnost seznámit stručně s vlastní prací myslivců v MS „OBORA“ Červené Pečky v minulém čtvrtletí.

V měsíci dubnu jsme zahájili pravidelné sobotní brigády na dokončení stavby nové myslivny v Opatovicích. Mimo tyto brigády jsme se věnovali výstavbě, opravám a asanacím mysliveckých zařízení, taktéž úpravám a osevům mysliveckých políček. V měsíci květnu již začíná lovecká sezóna a to odstřelem srnců v první věkové třídě, takže se může stát, že ve večerních a brzkých ranních hodinách potkáte myslivce v přírodě, aniž to budete čekat.

V poslední řadě, bych chtěl pozvat veřejnost na již **tradiční setkání na Myslivně v Opatovicích v sobotu 25. 6. 2011 od 16 hodin, spojené s kvalitním občerstvením.**

Pavel Balvín

Cvičení dětí v sokolovně

Další rok cvičení v sokolovně utekl jako voda. Je konec května. Sedíme s dětmi u ohýnku s buřtíky, kterým se pro tento školní rok se cvičením loučíme. Sluníčko láká k výletům do přírody a tak se opět sejdeme v polovině září.

V letošním školním roce se každé pondělí v sokolovně scházelo 12 – 24 dětí ve věku od 3 do 12 let, aby si pod vedením cvičitelek Evy Pospíšilové a Věry Zuzové Šimkové protáhly svá tělíčka a naučily se něco nového. Co jsme společně dělali? Cvičili jsme v rytmu dětských říkanek a písniček, naučili jsme se ovládat svá tělíčka při cvičení na nářadí (trampolína, žebřiny, žíněnka, švédská bedna, ...) a vždy na konci hodiny jsme si zadováželi při hrách a soutěžích.

Kdo si chtěl vyzkoušet svou rychlost a „sílu“, mohl se zúčastnit Veřejných atletických závodů, které se konaly na atletickém stadionu M. Tučka v Kolíně v Borkách 14. května 2011. Zde jsou výsledky dle kategorií:

Nejmenší děti (rok nar. 2006-07) 40m běh, hod míčkem, skok do dálky z místa:

13. místo: Leontýnka Losmanová

14. místo: Helenka Zuzová

Předškolní chlapci (rok nar. 2004-05) 40m běh, hod míčkem, skok do dálky z rozběhu:

7. místo: Míša Zuza

Starší zákyňe III. (rok nar. 1998-99) 60m běh, hod, skok do dálky:

3. místo: Barča Podnecká

Přejeme všem dětem krásné prázdniny. Na viděnou opět v září.

Věra Zuzová Šimková

SPORT

Z TENISOVÉHO ODDÍLU

Pro většinu tenistů začíná příjemnější část letní - venkovní tenisové sezóny úpravou antukových dvorců po zimě. V Červených Pečkách jsme včasnou jarní brigádou s vysokou účastí umožnili hraní již od 3. dubna, což bylo nejdříve v okolí. Hrajeme

s nasazením a na body, ale jen v rámci oddílového žebříčku, nebo jen rekreačně. V sobotu 21. 5. proběhl oddílový turnaj, kterého se zúčastnilo 10 členů. Za krásného letního počasí si vítězství vybojoval Otto Novák – ještě jednou gratuluji.

Od května probíhá každé úterý od 16hod. tenisová příprava pro děti, zatím chodí 5-7 dětí a mohlo by to být zábavnější, kdyby jich bylo víc. Zájemci ve věku 6-10 let budou vítáni. Vytíženost kurtů není vysoká a je spíše nárazová. Největší zájem je o podvečerní hodiny. Stále tu je tedy prostor pro další zájemce, které tímto srdečně zvu.

Miloslav Kubín

Seriál na pokračování Historie šipek díl 2.

Středověk

Šipky používali už Assyřané či Římané. Názvy Parthian či Pilum, v překladu šipky, byly známy už před naším letopočtem. Ovšem nemělo to souvislost se šipkovým sportem, jak ho známe dnes, ale se zbraní, která byla používána lučištníky při boji zblízka. V Anglii se používají asi od 12. století. Jako turnajová zábava od 16. století. První zmínka o slovu Darts (angl. šipky) je z Oxfordského slovníku z roku 1314.

Další zmínka o šipkách je z roku 1415. Angličtí lučištníci prý před svým vítězstvím nad Francouzi v bitvě o Azincourt (dř. Agincourt - severofr. místo u města Arras) pod vedením Jindřicha V. hráli nějakou formu šipek.

První sadu šipek, o kterých je zmínka v dějinách, dostal král Jindřich VIII. od své manželky Anny Boleynové v roce 1532. O turnajích z této doby není žádná zmínka, snad jen, že král Jindřich VIII. jimi bavil své milenký v Hampton Court - velkém královském zámku na JZ Londýna.

Další zmínka o šipkách se dochovala z roku 1620, kdy loď Mayflower plula z Anglie do Ameriky s prvními usedlíky, kteří na její palubě hráli hru zvanou Darts - šipky. Legenda říká, že „Pilgrim Fathers - otcové poutníků“, kteří přijeli na této lodi, hráli šipky i později po založení Plymouthu (Massachusetts).

Největší rozvoj šipek nastal ve středověku a to především v Anglii. Angličtí lučištníci vyráběli ze svých dlouhých klasických šípů asi 30 cm dlouhé šipky, používané k ochraně či při přepadech pocestných. Tyto šipky se házely jako nůž nebo sekery. Posléze se začaly používat v anglických hospodách (pubech). Tam se zákazníci bavili soutěžením ve vrhání těchto zkrácených šípů do špalků z (prý) jilmového dřeva nebo do terčů, kterými bylo hospodské zařízení anebo dna sudů s vínem. Vysušením špalky praskaly a vznikly tak první sekce (dnes číslovány).

Šipky tedy vznikly jako hospodská zábava. Z anglických hospod se zásluhou kolonizace dostávají do celého světa a stávají se jedním z nestarších sportů.

Radek Šťastný

ŠIPKAŘI: Sezóna plná očekávání skončila, začínáme slavit 10. narozeniny

Šipkařská sezóna 2010 – 2011 je již minulostí. Na začátku května skončila ligová soutěž šipkařů pro naše čtyři družstva.

1. liga

A-tým

Po špatném začátku sezóny obsadil náš zástupce v první lize nakonec šestou příčku, což je o jeden stupeň lepší než v loňském roce. Na začátku jsme sice pomýšleli na umístění mezi nejlepšími třemi, ale nevyrovnané výsledky nám přisoudily umístění v polovině tabulky. V průběhu ročníku jsme si dokázali, že při tomto složení týmu (Šťastný R., Pomichálek, Šanc, Cajthaml a Bleha) můžeme hrát s každým. Nezbyvá, než po prázdninách začít pilně trénovat, připravit se na novou sezónu a doufat, že se nám podaří vylepšit letošní umístění.

1. ATK bar Kounice	22	18	1	3	268	: 128	37
2. No Stress Kutná Hora	22	18	0	4	275	: 121	36
3. Semtex Poděbrady	22	17	2	3	252	: 144	36
4. U Spárta Poděbrady	22	15	2	5	213	: 183	32
5. Poděbradka Poděbrady	22	14	1	7	213	: 183	29
6. Úplně jiný šipkaři Červené Pečky	22	12	2	8	219	: 177	26

2. liga

B – tým

První velká radost v našem oddíle. Po loňském sestupu z první ligy chlapci vybojovali návrat zpět. Od začátku sezóny se běčko (Weisser, Kupr T., Kupr L., Chroust a Douša) pohybovalo na postupových místech a až na jednu slabší chvíli prošlo sezónou bez větších problémů a nakonec obsadilo druhou příčku znamenající postup do první ligy. Doufáme, že se nám podaří tento tým do nové sezóny posílit alespoň jedním hráčem, aby sehrál v příští sezóně důstojnou roli ve vyšší soutěži.

1. Jiskra Zruč nad Sázavou	22	19	1	2	264	: 132	39
2. Úplně jiný šipkaři Červené Pečky B	22	16	3	3	239	: 157	35
3. Korunky Kolín	22	12	4	6	216	: 180	28

3. liga

C a D – tým

Další velkou radost nám přichystali chlapci z céčka (Šťastný M., Hrbek, Hanuš, Zima, Kuhn, Petrus, Kobr). Celou sezónou prošli stylem „start – cíl“ a dosáhli svého nejlepšího výsledku. Z první příčky poprvé v historii postoupili do vyšší soutěže. Díky tomuto umístění nás mládenci budou 12. 6. 2011 reprezentovat na Mistrovství republiky družstev kategorie D.

I druhý náš zástupce v této soutěži děčko (Kalinová, Svozil, Svozilová, Bernardová, Mysliveček, Urbánek, Štejmová a Venturová), dosáhl svého nejlepšího bodového zisku v historii.

1. Úplně jiný šipkaři Červené Pečky C	14	12	0	2	154	: 98	24
2. CéDé Kánin	14	9	1	4	147	: 105	19
3. Střelky Veltruby Kudlanky	14	7	3	4	139	: 113	17
4. Tipsport-Bar U dvou bláznů Vrdu	14	6	3	5	124	: 128	15
5. Asfaltáci Nebovidy	14	7	0	7	137	: 115	14
6. Týnečtí Bulls	14	6	2	6	120	: 132	14
7. Úplně jiný šipkaři Červené Pečky D	14	3	1	10	102	: 150	7

V plném proudu je i seriál turnajů Megatour, bohužel účast je oproti loňsku nízká.

Jedinou ligovou soutěží, které nemá letní pauzu, je soutěž dvojic (DTL), kde svoji roli favorita plní pár Šťastný Radek a Pomichálek Zdeněk, který prochází soutěží bez ztráty bodu. Trochu za očekáváním je další z favoritů, dvojice Cajthaml Jakub a Šťastný Martin, která se krčí zatím na předposledním místě se ziskem pouhého bodu.

V červenci náš oddíl pořádá již 7. ročník turnaje házení pod širým nebem již tradičně i s reprezentanty ČR a při této příležitosti oslavíme 10. výročí založení oddílu „ÚPLNĚ JINÝ ŠIPKAŘI ČERVENÉ PEČKY“.

Do dalších let přejí všem stávajícím i novým členům hodně sportovních úspěchů a pevnou ruku na terči. AŽ VÁM TO LÍTÁ!

Šťastný Radek – předseda oddílu

FOTBALOVÝ KLUB ČERVENÉ PEČKY

zve své příznivce a fanoušky na oslavu
90. let založení fotbalového klubu
v Červených Pečkách

Akce se koná na fotbalovém hřišti **25.6.2011**

Program:

Přípravka - Ratboř (10:00 - 10:50)
Garda - Internacionálové (11:00 - 13:00)
Dorost - Polepy (13:30 - 15:00)
Žáci - Suchdol (15:30 - 17:00)
Muži - Ratboř (17:00 - 19:00)